

தேவாலகாப்பிய
யாப்பி -

TSN -
718

உறுப்பு உரையுடன்

ஆபிரகாம் அருளப்பன்

தொல்காப்பிய யாப்பு

(உறுப்பியல் உரையுடன்)

4
159

TSN
718

ஆழகாப் அருளப்பன்

[ரிமைப் பதிவு]

[விலை கு. 1-25]

அருள் அச்சகம்
பாளையங்கோட்டை
1968

பிற சிறு ஆய்வு நூல்கள் :

1. தமிழ் எழுத்து வைப்பு முறையும்
சார்மரபின் மூன்றும்.
- 2 அன்மொழித் தொகை
ஆகுபெயர் இருபெயரொட்டாகு பெயர்.

நாகர்கோவில்
தூயர் குடையப்பர் தமிழ்ப் பள்ளியில்
ஆசிரியப் பணிசெய்து
திருமணம் புரிந்த நாலாந் திங்கள்
இறையடி சேர்ந்த என்னருமைத் தாய்மாமனார்
திரு. அம்புரோசு அவர்கள் நினைவு

மு க வு ளை

'வண்புகழ் சுவர் தண்பொழில் வரைப்பில்' (தொல். ப். 75 இளம்.) பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்டு முன்னரே தமிழ் ந்தியதோர் மொழியாதி இலக்கிய வளம் பெற்று எழுத்து ில் மரபு ஈராகப் பல வியல்களுக்கும் முழுமை பெருத ிக்கணங்களும் எழுதப்பட்டு அவை தொல்காப்பியத்துக்கு ினூலகளாக அமைந்துவிட்டன எனுங்கருத்தை, வழிநூல், ப்பாடுகளாக, 'என்ப', என முதற் சூத்திரத்தில் தொடங்கி, ற்மனார் புலவர்' என இடைப்பலவற்றில் பகர்ந்து 'நுளித்தந வர் கூறிய நூலை', என இறுதிச் சூத்திரம் முடித்து எல்லா ில்களிலும் தொல்காப்பியர் கூறுதலினின்று தெளிவாய் ஈரலாம். யாப்பிலக்கணமும் அமைந்திருந்தமை, 'யாப்பென ரழிப யாப்பறி புலவர்' என்பதனாற் புலப்படும். அவ் ிக்கண நெய் வகைகள் எடுபடுதற்கு மூலமான இலக்கிய எள் ிக்கள் என்னுயினவோ?

அப்பல இலக்கணங்களையுந் தழுவித் தாமும் வழக்குஞ் ய்யுளும் ஆய்ந்து தொல்காப்பியம் என்னும் முழுமையான ற்ப்பமுறு நூலைத் தொல்காப்பியர் இயற்றி யருளிஞர். ழுமை காக்கும் இயத்தை ஆக்கியமையின் தொல்காப்பியர் ற்ப்பட்டாரோ? அன்றித் தொல்காப்பியக் குடியில் தோன் ிமையின் அப்பெயர் பெற்றாரோ?

தமிழின் மொழியாக்கம், இலக்கிய வாக்கம், தமிழர் ழ்வு, வரலாறு, பண்பாடு — துவ்வாக்கங்கட் கெல்லாம் ிஞ்ஞான்றும் வைப்புநிதியா யிருப்பது தொல்காப்பியம் என றதியாகக் கருத்திற் கொள்வது தமிழ் அறிஞர்க் குரிய சிறந்த ினும். தொல்காப்பியங் காட்டுந் தமிழ் மொழியியலின் ிப்பாட்டையும் தனிச் சிறப்பையும் தெளிவாய் அறிதற்கு ிக்காலப் பிறநாட்டு மொழியியல் அறிவு பெரிதுந் துணையாவது. சிழ்மொழியின் செவ்விய தளி அமைப்பின் காரணமாயதே ிவேறுபாடு என்பதும் தொல்காப்பியத்தின் முன்னரே ிந்திய உயர்ந்த இலக்கிய இலக்கணங்களின் காரணமாயதே ித்தனிச் சிறப்பு என்பது. தெளிவாய் உளங்கொளத்தரும்.

யாப்பு முறையில் தொல்காப்பியம் யாப்பருங்கலத்தினை வேறுபட்டது. அவ்வேறுபாடு காட்டும் நோக்கமே இத்தொல்காப்பிய நூல் தோன்றுதற்கு முதற் காரணம். எனவே, கட்டளை யாப்பருங்கல நன்கு விளக்கப்பெற்றன.

நூலமைப்பு: தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் எழுத்து, முதலிய உறுப்புவகை, பாவகை, நால்வகை, பொருள்வகை, வண்ணவகை முதலியன அடங்கிய 240 சூத்திரங் கொண்டன.

'தொடைநிலை வகையே ஆங்கென மொழிப' (பக். 101: பே-ம்) என்னும் சூத்திரம்வரை எழுத்து முதலாகத் தொடையீறாக வுள்ள முதற்பகுதி என்னும் எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்னும் உறுப்புகளை அறிவதற்கு மிக வேண்டியன வென எழுத்து சூத்திரங்களே இந்நூலில் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. [தொல்காப்பியத்தின் பழமைக்கு இவ்வுறுப்பிலக்கணத்தினைச் சிறந்த சான்று காண்டல் அரிதே]

'நிரனிற்றுத் தமைத்தலு மிரட்டை யாப்பும் மொழிந்தவற் றியலான் முற்று மென்ப' என்றதனால்வரும் நிரனிறை, இரட்டை என்னும் இரு தொழில்களையும் இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் வேறுபடுத்தி மையின் இச்சூத்திரம் விடப்பட்டது. கொண்ட எழுப்பது சூத்திரங்களையும் முன்பின்கு எடுத்துக் கூட்டி அவ்வவ் வுறுப்புகளைப்பின்னீழ் சேர்த்துள்ளேன். தொல்காப்பியத்தில் நிரனிற்று மிடத்து அவை குறிக்கும் பொருளே சேர்த்தவிடத்து பொருளாக வேண்டும் என்பதை மறந்திலேன். சூத்திரங்கட்குத் தெளிவான பொழிப்புரை கூறிப் பொருள் தெளிவும் திப்பமும் பெறுதற்குத் துணையாக யாப்பருங்கல விருத்தியுரையிற் கிடைத்த சூத்திரங்களைப் பொறுக்கிப் பொழிப்புரை யடியில் அமைத்துள்ளேன். இளம்பூரணரையும் பேராசிரியரையும் பின்பற்றியே சூத்திரங்கட்குப் பாடமும் கொண்டு பொருளுங் கண்டிருக்கிறேன்.

(பக். 4) கூ-ம் சூத்திரத்தின் 3-ம் அடியையும், (பக். 100-ம் சூத்திரத்தின் 3-ம் அடியையும் பேராசிரியர் தனித்த

நத்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றார். (பக். 16) உக, உஉ-ம்
 இத்திரங்களை இளம்பூரணர் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கின்றார்.

ய. தொகைச் சூத்திரத்தில் (செய். 1) தனை ஓர் உறுப்பாகக்
 றப்படவில்லை யெனினும் வகைச் சூத்திரங்களில் உறுப்பாக
 திக்கப்படுதலினாலும் ஓசை வகையால் தனைவகை உணரப்
 திட்டத்தக்க தாதலினாலும் ஓசையுந் தனையும் என அவ்வுறுப்பை
 ற்வுமைத்தேன்.

பந்து கொண்டு வந்து நின்று
 தோழர் பார்த்துச் சேர்ந்து சார்ந்து
 கூடி யோடி யாடு சார்பு -
 ஐவ ரைவர் நோக்கி நின்று
 முயன்று சேர்ந்து தீர்ந்த தாடலே
 கவன்ற ரந்தோ வென்றி காணார்,
 றான 26-ம் பக்கத்திலும்,

யாதென வுயிரே நீரு மன்றே
 வினவினே யுயிரா மன்னவன் தானே
 கொளத்தகுங் கடனே நன்றே யாதெனின்
 உலகுட லுயிரெனத் தனையே காணல்
 தாயரே நிகரென நிலந்தனைப் புரந்தல்,
 றான 28 - 29-ம் பக்கத்திலும்,

உழைப்பளவு நுணுகறிவு வளத்தளவு நிலனே
 விழிப்பளவு மழையளவு தருமுணவு வளநிலம்
 மழையளவு நிலவளவு வருமுணவு கள்ளளவு,
 றான 30-ம் பக்கத்திலும்,

நுந்தை மகிழ்ந்து சிரித்துப் புகன்று
 மனத்துப் புகட்டு மருந்து மதிப்பு
 தெளித லரிது விரும்பு பெரிது:
 கடவுளைக் காலை யெழுந்து தொழுது
 வழிபட னாளு முனியா தொழுகு -
 உளமா னுரமா முடலுந் திடமாம்
 கடலே யனைய விடரே யெதிர்ப்பினெள்
 கிழக்கினிற் செய்யவன் றேன்றவும் போர்பனியே,
 றான 32 - 33-ம் பக்கத்திலும்,

ஞாயிறு சுடர்கால அலைநீர்வாய்ச் செவ்வண்ணம்
 பார்ப்பது நனியின்பம் உளமெல்லாம் நிரம்பும்மே
 சோர்வது விலகிடுமே தளர்வில்லா ஷுணர்ஷுண்டாம்
 பூத்தது புனைமரமும் புனல்வருமே பணையெல்லாம்
 அன்புறு தலைவருந்தம் மகளிஞ்சார் பொழிஸிடமே,
 புலியுலவு மலையிடமே முயலஞ்சாத் தினைச்சாரல்
 இலைசெறியப் படர்வேங்கைக் குயினுழையும்

பொதும்பருங்காண்

நறவுமலர் மறைந்ததுவே கனியுநிர வளிகடிதே,

என 34 - 35-ம் பக்கத்திலும் வருவன அக்கட்டளை யடிகட்டு
 எடுத்துக்காட்டாக நான் அமைத்துக் கொண்டன வென்பதை
 எளிதி லுணர்ந்து இகழற்க. எளியேற்கு அடியாக்கக் கூடுமெனின்
 கருவிலே திருவும் தொல்காப்பியச் செய்யுளிய லறிவும் நிறைந்த
 வர்க்குக் கட்டளை ஆசிரியப்பாவோ, கட்டளை வெண்பாவோ,
 கட்டளைக் கலிப்பாவோ மற்றோ இயற்றுதல் அரிதாமோ ?

காரிகை கற்றுக் கவிபா ஓதலின்

பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்று : இக்கூற்று
 வியப்பையும் சிந்தனையையும் தூண்டியது. யாப்பருங்கலக்
 காரிகையைக் காணு முன்னரே யாப்பருங்கல விருத்தியைப்
 படிக்க நேர்ந்தது. பின்னர் காரிகையைப் பார்த்தபோது, அது
 கவிபாடுதற்குத் துணையாகு மளவு விருத்தி துணையாகாது
 என்பது புலப்பட்டது. யாப்பருங்கல விருத்தி ஒழிபியல்,
 இளம்பூரணம், பேராசிரியம் இவை துணையாகத் தொல்காப்
 பியச் செய்யுளியலைப் படித்தேன். சிந்தனைக்குத் தெளிவுண்
 டாயிற்று: யாப்பு முறையில் தொல்காப்பியத்துக்கும் யாப்
 பருங்கலக் காரிகைக்கும் உள்ள வேறுபாடு கண்ட அந்நாட்
 புலவர் தொல்காப்பிய முறையைப் புகழ்ந்தும் யாப்பருங்கலக்
 காரிகை முறையை இகழ்ந்தும் கூறியதே இக்கூற்று. காரிகை
 கற்பதனால் அம்முறைப்படி கவிபாடும் ஆற்றல் கருத்திருப்
 பெற்றார்க்கும் இலக்கண நல்லமைப்புப் பெற்று ஏற்றமுறும்.
 எனவே, இக்கூற்று கருத்திரு வின்றிக் காரிகை கற்றுக் கவி
 பாடுதலை இகழ்ந்தது போலத் தோன்றினும், தொல்காப்பியச்
 செய்யுளியலை நோக்க அன்னதன்று என்பது புலப்படும்.

ஆயிரரூபாய்ப் பரிசு : தமிழ் மு.உ.கலை (M.A.), வித்துவான் தேர்வு இலக்கணப் பகுதியிலும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் சேர்க்கப் பெறுமையின் அவ்வரிய யாப்பு முறை தமிழிலக்கண அறிஞர்க்கும் தெரியாமற் போமே எனக் கவன்று மறந்து விட்டேன்.

1967 செற்றெம்பரில் என எண்ணாறேறேன் — சிறந்த செல்வரும் பொழுதுபோக்காகத் தமிழ் இலக்கணமும் பயின்று மகிழ்பவருமாகிய இராசபாளையம் திரு பூ. கு. குப்புசாமி ராசா அவர்கள் 'தமிழ் இலக்கணப் பயிற்சியை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு' ஐவகையடியும் (தொல். செய் 48: இளம்) மெய்பெறு மரபின் (தொல், செய் 97: இளம்) என்னும் இரு குத்திரங்களையும் 'சுதந்திர முறையில்' ஆராய்ந்து விளக்கவுரைக் கட்டுரை எழுதுவோர்க்கு ஆயிர ரூபாய்ப் பரிசு வழங்குவதாக, அந்நகர் மணிமேகலை மன்றத் தலைவர் பன்மொழிப் புலவர் திரு. மு. கு. சகந்நாதராசா அவர்கள் விளம்பரஞ் செய்தார்கள், அதைக் கண்டதும் மிக மகிழ்ந்தேன் (சுதந்திர முறையில் என்பதையுணராமல்). எல்லாம் வல்ல நல்ல இறைவன் அப்பெரியார்க்கு நீடிய ஆயுளும் கூடிய உடல்நலமும் நாடிய பொருளும் அளித்துத் தமிழிலக்கணப் பயிற்சியை ஊக்கும் ஆர்வத்தைப் பெருக்கியருள வேண்டினேன்.

“வந்த கட்டுரைகளில் ஒன்றும் பரிசு பெறத் தகுதியின்மையால் பரிசுத் தொகை (தக்கார்க்குப்) பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது” “...ஆயிரம் ரூபாய் பரிசு அளித்து, நூலாகவும் வெளியிட்டு விழாவைத்து வெளிப்படுத்தி, தமிழுக்கு நற்றொண்டு ஆற்றியுள்ளார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை இரு குத்திரங்கட்குச் செலவிட்டு, தமிழறிஞர்களின் இதயபீடத்தில் தொல்காப்பியரை ஏற்றிவைத்த அன்னை எத்துணை பாராட்டினும் தகுமன்றோ?”

அச்சிறு நூல், “தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் இரு குத்திர விளக்கம். விளக்கியவர் பூ. கு. குப்புசாமி ராசா இராசபாளையம். வெளியிடுவோர் மணிமேகலை மன்றம், இராசபாளையம்” என வெளிவந்தது.

அப் பெரியாருடைய பயிற்சித் திறமும் “சுதந்திரமான ஆய்வுரை” நிகழ்த்தும் ஆற்றலும் தெளிவாயிற்று. சான்று யாதுமின்றி அவ்விரு குத்திரங்கட்கும் புதுப்பாடங் காட்டியிருத்தலும், ‘நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே’, என்பது முதலாக வரும் ‘ஓன்பது குத்திரங்களும் தொல்காப்பியர் குத்திரங்களல்ல’, எனக் கூறியிருத்தலும் போன்றன ஏற்கத்தக்கனவல்ல — யாப்பருங்கல விருத்தி 25-ம் குத்திரவுரையில் ‘வகுத்தனர் கொளலே’ என்று மிகுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னை? என்றதன் விடையாகப் பொருளாடு அச்சுத்திரங்கள் கொள்ளப்பட்டமை காண்க.

அச்சிறு நூலைக் கண்டதும் இச்சிறு நூலை அச்சிட உறுதி கொண்டேன். என் சோர்வு காரணமாக விரும்பிய காலத்து வெளியிட இயலாது போயிற்று.

உறுப்பிலக்கணம்

எழுஉப் படுதலி னெழுத்தே யவ்வெழுத்
 தசைத்திசை கோடலி னசையே யசையியைந்து
 சீர்கொள நின்றலிற் சீரே செவ்விதாச்
 சீரிசைத் தொலித்தலி னேசை பொருந்திச்
 சீரியாத் திசைத்தலிள் றையே தனாகொண்
 டடியா நடத்தலி னடியே சீரடி
 சீர்பெறத் தொடுத்தலிள் ரெண்டையா கும்மே.

நன்றியறிதல் : பொதுவாக என்னை ஊக்கும் பெரியோர் கட்கும், நண்பர்கட்கும், சிறப்பாகத் தமிழ் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் தமிழகப் புலவர் குழுவுக்கும் அக்குழுவை மிக மிகச் சிறந்த முறையில் அமைத்துப் பொருள் வழங்கிப் போற்றி நடத்திவரும் முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர் கட்கும் தொல். பொருள்: பின்னான் கியல்கள்: பேராசிரியம்: சி. கணசையரவர்கள் பதிப்பினை அன்புடன் உதவிய நண்பர் வித்துவான், H. இராமானுசம், B. A., (சேவியர் உயர்பள்ளி, பாளையங்கோட்டை) அவர்கட்கும் இச்சிறு நூலுக்கு அணீர் துரை வழங்கிப் பிழையும் திருத்தி யுதவிய என்னருமை நண்பர் நாகர்கோவில், தெ. தி இந்துக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் Dr. சி. சுப்பிரமணியம், M. A., Ph. D. அவர்கட்கும் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஆசிரியன்.

நாகர்கோவில் இந்துக் கல்லூரி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர்

Dr. சி. சுப்பிரமணியன், M. A., Ph. D. அவர்கள்

அணிந்துரை

தொல்காப்பிய யாப்பு எனும் இந்நூலைப் பார்வையிட நேர்ந்தது குறித்துப் பெருமகிழ்ச்சி யடைகிறேன். நூலாசிரியர் திரு. ஆபிரகாம் அருளப்பன் அவர்கள் தமிழகப் புலவர் குழுவின் ஓர் உறுப்பினர். தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகக் கல்லூரிகளிற் பணியாற்றியவர். இலக்கண நூற்களை, ஆய்வுத்திறனோடு வெளியீட்டுவரும் பணியினை மேற்கொண்டு பலரும் பயன்பெறச் செய்துவருபவர். நூலாசிரியரோடு ஒரு சிலவாண்டுகள் ஒருதுறைப் பணியில் யானும் இருந்து பழகியதால் பலகால் நற்பயிற்சியுடைய அன்னார் தமிழ்ப் புலமையினையும், ஆய்வுத் திறனையும், தமிழ்ப் பணியினையும் நன்கு மதித்தறிவேன்.

இத்தகைய தமிழ்ப் பெரியாரது படைப்பாகிய தொல்காப்பிய யாப்பு எனும் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுள் உறுப்புக்களைப் பற்றியது. எழுத்து, அசை, சீர், ஓசை, தளை, அடி, தொடை என்னும் ஏழு உறுப்புக்களைக் கொண்டு ஏழ் கதிர்களைக் கொண்ட எழு ஞாயிறு உலகிருளைப் போக்குவது போன்று, எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாத தொல்காப்பியச் செய்யுளியலின் செறியிருளைப் போக்குகின்றது, என்றால் அது மிகையாகாது. வேண்டுமிடங்களில் பொருளொப்புமைக்காக, விளக்கத்திற்காக யாப்பருங்கல விருத்தியினை அடியொற்றிப் பல்காயம், நற்றத்தம், சங்க யாப்பு முதலியவற்றிலிருந்தும், காக்கைப் பாடினியம், சிறுகாக்கைப் பாடினியம் முதலியவற்றிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டியும் செல்வது பாராட்டற்பாலது. சிறப்பாக இளம்பூரணரது, பேராசிரியரது உரைகளை ஆய்ந்து, தெளிவுபடத் தேர்ந்து, தம் நுண்ணறிவால் முடிவிடுவதும் கவனிக்கத் தக்கது. தொல்காப்பிய உறுப்பியல் நூற்பாக்களில் தம் நூல் போக்கிற்குத் தேவையற்றது நீக்கி, இயையும் கோவையும் பெற நூற்

பாக்களைச் சில விடங்களில் மாற்றியுங் கூறுவது கற்பார்க்குக் கருத்துத் தெளிவிற்கு வழிவகுத்துச் செல்கின்றது.

தொல்காப்பியத் தொடை விகற்பத்தைத் தொகையுடன் பொருந்தக் கூறுவதில் உரை பலவும் வேறுபடுகின்றன. தொடைத் தொகை 13699 என்றும் 13708 என்றும் பல வகையில் கூறிட்டு வேறுபடுவர் உரையாசிரியர். இந்நிலையில் வரும் சிக்கல் பலவற்றை எடுத்தியம்பி ஓர் நிலையில் முடிப்பதும் கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்கது.

நூலாசிரியர் உரை, மரபுநிலை திரியாது யாவரும் புரிந்து கொள்ளுமாறு இனிய, எளிய போக்கில் சுருங்க வமைந்து, வேண்டும் காட்டுடன் வகை தொகையாகச் செல்வது, கற்கக் கடிதோ வெனவிருக்கும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலை எளிமை யாக்கிச் செல்கின்ற இயல்பு சிறப்பாக மதிக்கத்தக்கது. இவ்வாறே தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் முடிமைக்கும் வேண்டும் பணியினைச் செய்து முடிக்க நூலாசிரியர் அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இந்துக் கல்லூரி
நாகர்கோவில்
6-12-1968

சி. சுப்பிரமணியன்

சுருக்க விளக்கம்

| | | |
|----------|---|--------------------------|
| சூ. | — | சூத்திரம் |
| செய். | — | செய்யுள் |
| தொல். | — | தொல்காப்பியம் |
| பக். | — | பக்கம் |
| புண. | — | புணரியல் |
| பே-ரை | — | பேராசிரியருரை |
| பொருள். | — | பொருள்திகாரம் |
| மலைபடு. | — | மலைபடுகடாம் |
| மொ-பு. | — | மொழிமரபு |
| யா-கலம் | — | யாப்பருங்கலம் |
| யா-தி-ரை | — | யாப்பருங்கல விருத்தியுரை |

இப்பிழைகளை உடனே திருத்திக் கொள்க.

| பக்கம் | வரி | பிழை | திருத்தம் |
|---|-------|---|---|
| 2 | 30 | க் குறுப்பே | — க் குறுப்பே (யா-கலம்) |
| 4 | 12 | ஆ தி | — ஆ, தி |
| 6 | 14 | +நேராக கொள்ளப் | — +நேராகக் கொள்ளப் |
| 9 | 10 | (செய். அருய்) | — (செய் ருய்) |
| 10 | 26 | விண்ணுக்கு | — விண்ணுக்காண் |
| 10 | 29 | நாவெ | — நாவெ |
| 11 | 5 | நன்னாணு | — நன்னாணு |
| 14 | 22 | அசை நிலையாத லென்றார் | — அசை நிலையாக லென்றார் |
| 15 | 15 | () | — (கு. கூ) |
| 15 | 18 | யஅ | — யகை |
| 17 | 18 | நிறகவும் | — நிற்கவும் |
| 23 | 6 | உணர்த்தியாகக் | — உணர்த்தியதாகக் |
| 29 | 20 | வரியமை | — வரியமை |
| 31 | 8 | ஏழெத்தொடு | — ஏழெழுத்தொடு |
| 31 | 10 | நான்கெழுந்து | — நான்கெழுத்து |
| 33 | 21 | கலியற் குரிய | — கலியிற் குரிய |
| 35 | 2 | புலிவருவாய் புலிவருவாய்— புலிவருவாய் | புலிவருவாய் புலிசெல்வாய் புலிவருவாய் |
| 35 | 5 | பொதும்பர்காண் | — பொதும்பருங்காண் |
| 38 | 2 | அறநூற்று | — அறுநூற்று |
| 40 | 15 | 5 உயர்ந்து நிலம் | — உயர்ந்து 5 நிலம் |
| 41 | 24 | 22 | — 26 |
| 42 | 1 | IV | — VI |
| 42, 43, 44, 45, 47ம் பக்கங்களில் வரும் குத்திரங்கட்கு சூஎ முதல் சூய வரையுள்ள எண்களை ௫அ தொடங்கி எய் வரை அமையுமாறு திருத்துக. | | | |
| 56 | 8 | பின்வன | — பின்வருவன |
| 8 | 2 | (அ) ஈரசைச்சீர் என்பதை 10ம் வரியில் தலைப்பாகவும் | |
| 13 | 11ல் | (ஆ) ஓரசைச் சீர், என்பதையும் | |
| 18 | 2-3ல் | சீரிசைத் தொலித்தலி னோசை பொருந்திச் சீரியாத் திசைத்தலின் றனையே — என்பதையும் | |
| 25 | 2ல் | தனைகொண் டடியா நடத்தலி னடியே — ,, | |
| 42 | 2ல் | சேரடி சீர்பெறத் தொடுத்தலின் ரெடையே — என்பதையும் தலைப்பாக அமைத்துக் கொள்க. | |

உள்ளுறை

I உறுப்பு

| வரிசை எண் | தலைப்பு | பக்கம் |
|-----------|-------------------------|------------|
| 1. | அசை | ... 4 |
| 2. | அடி | ... 25 |
| 3. | அளபெடை அசைநிலையாதல் | ... 14 |
| 4. | அளபெடைத் தொடை | ... 50, 54 |
| 5. | ஆசிரியக் கட்டளையடிகள் | ... 39 |
| 6. | ஆசிரிய வுரிச்சீர் | ... 12 |
| 7. | இயலசை மயக்கம் | ... 10 |
| 8. | இயலசை யீற்றில் உரியசை | ... 11 |
| 9. | இயற்சீர் | ... 10 |
| 10. | இயற்சீ ரீற்றில் நேர் | ... 16 |
| 11. | இயைபுத் தொடை | ... 49, 53 |
| 12. | ஈரசைச் சீர் | ... 8 |
| 13. | உரியசைப் பின்னர் நேரசை | ... 10 |
| 14. | உரியசை மயக்கம் | ... 12 |
| 15. | உரியசை யீற்றில் நிரையசை | ... 12 |
| 16. | எதுகைத் தொடை | ... 49, 52 |
| 17. | எழுத்து | ... 2 |
| 18. | எழுத்துவகை யடி (கட்டளை) | ... 25 |
| 19. | ஒருஉத் தொடை | ... 51 |
| 20. | ஓசையும், தளையும் | ... 18 |
| 21. | ஓரசைச் சீர் (திருத்தம்) | ... 13 |
| 22. | (கட்டளை) அளவடி | ... 26 |
| 23. | („ க்) கழிநெடிலடி | ... 30 |
| 24. | („ க்) குறளடி | ... 25 |
| 25. | (கட்டளைச்) சிந்தடி | ... 26 |
| 26. | („) நெடிலடி | ... 29 |

| | | | |
|-----|-----------------------|-----|--------|
| 27. | கலிக் கட்டளையடிகள் | ... | 34, 40 |
| 28. | சீர் | ... | 8 |
| 29. | சீர்வகை அடிகள் | ... | 36 |
| 30. | செந்தொடை | ... | 51, 55 |
| 31. | தனி யுரியசை | ... | 13 |
| 32. | தொடை | ... | 42 |
| 33. | பொழிப்புத் தொடை | ... | 50 |
| 34. | முரண் தொடை | ... | 49, 54 |
| 35. | மூவசைச் சீர் | ... | 16 |
| 36. | மோனைத் தொடை | ... | 48, 51 |
| 37. | வஞ்சிச் சீர் | ... | 17 |
| 38. | வெண்பா வுரிச்சீர் | ... | 16 |
| 39. | வெள்ளைக் கட்டளையடிகள் | ... | 32, 39 |

II. தொல்காப்பியச் சூத்திரம்

வரிசை சூத்திரம்

| எண் | எண் | முதற் குறிப்பு | பக்கம் |
|-----|------|---------------------|--------|
| 1. | உஎ | அஃதான் நென்ப | ... 18 |
| 2. | சூஉ | அஃதொழித் தொன்றி | ... 43 |
| 3. | உசூ | அகவ லென்ப | ... 18 |
| 4. | உரு | அசையுஞ் சீரு | ... 18 |
| 5. | சூக | அடிதொறுந் தலையெழுத் | ... 42 |
| 6. | நஅ | அடியிறந்து வருத | ... 25 |
| 7. | நஎ | அடியுள் எனவே | ... 25 |
| 8. | ருசூ | அளபெடை தலைப்பெய | ... 42 |
| 9. | யஅ | அளபெடை யசைநிலை | ... 14 |
| 10. | சூசூ | அளபெழி னகவயே | ... 43 |
| 11. | சூசூ | அளவடி மிகுதி | ... 33 |
| 12. | சுரு | அளவுஞ் சிந்தும் | ... 31 |
| 13. | ருசூ | அறுசீ ரடியே | ... 37 |

| | | | | |
|-----|------|-------------------------|-----|----|
| 14. | ருசு | ஆசிரிய மருங்கினும் | ... | 37 |
| 15. | சுந | ஆயிரு தொடைக்குங் | ... | 43 |
| 16. | யசு | இசைநிலை நிறைய | ... | 13 |
| 17. | யஉ | இயலசை மயக்க | ... | 8 |
| 18. | ய | இயலசை முதலிரண் | ... | 6 |
| 19. | யரு | இயலசை யீற்றுமு | ... | 9 |
| 20. | யஎ | இயற்சீர்ப் பாற்படுத் | ... | 13 |
| 21. | நய | இயற்சீ ரிறுதிமு | ... | 16 |
| 22. | சுஅ | இருசீ ரிடையிடி | ... | 44 |
| 23. | சு | இருவகை யுகரமொ | ... | 4 |
| 24. | சுரு | இறுவா யொன்ற | ... | 43 |
| 25. | யக | ஈரசை கொண்டு | ... | 8 |
| 26. | ருக | ஈற்றய லடியே | ... | 36 |
| 27. | ந | உயிரி லெழுத்து | ... | 3 |
| 28. | ருரு | எழுசீ ரடியே | ... | 37 |
| 29. | க | எழுத்து முதலா | ... | 1 |
| 30. | சய | ஏழிழுத் தென்ப | ... | 26 |
| 31. | ருஎ | ஐவகை யடியும் விரிக்குங் | ... | 37 |
| 32. | சச | ஐவகை யடியு மாசிரியக் | ... | 31 |
| 33. | சுஎ | ஒருசீ ரிடையிட் | ... | 44 |
| 34. | யசு | ஒற்றள பெடுப்பினு | ... | 15 |
| 35. | ச | ஒற்றெழுத் தியற்றே | ... | 3 |
| 36. | உசு | கவித்தளை யடிவயி | ... | 19 |
| 37. | எ | குற்றிய லுகரமு | ... | 5 |
| 38. | சஅ | குறளடி முதலா | ... | 35 |
| 39. | ரு | குறிலை நெடிலே | ... | 4 |
| 40. | உக | சீர்நிலை தானே | ... | 16 |
| 41. | நஉ | சீரியை மருங்கி | ... | 16 |
| 42. | சுசு | சொல்லிய தொடையொடு | ... | 45 |

| | | | | |
|-----|------|---------------------|------------|----|
| 43. | உந | தன்சீ ரெழுத்தின் | ... | 16 |
| 44. | நச | தன்சீர் வகையினும் | ... | 22 |
| 45. | அ | தனிக்குறின் முதலசை | ... | 6 |
| 46. | உஅ | துள்ள லோசை | ... | 18 |
| 47. | நக | தூங்க லோசை | ... | 19 |
| 48. | நகூ | நாலெழுத் தாதி | ... | 25 |
| 49. | நகூ | நாற்சீர் கொண்ட | ... | 25 |
| 50. | சஎ | நிரைமுதல் வெண்சீர் | ... | 33 |
| 51. | உஉ | நேர்நிலை வஞ்சிக் | ... | 16 |
| 52. | யச | நேரவ ணிற்பி | ... | 9 |
| 53. | சக | பத்தெழுத் தென்ப | ... | 26 |
| 54. | சூய | பொழிப்பு மொருஉ | ... | 42 |
| 55. | உ | மாத்திரை யளவு | ... | 2 |
| 56. | கூ | முற்றிய லுகரமு | ... | 6 |
| 57. | நூய | முச்சீ ரானும் | ... | 36 |
| 58. | யந | முன்னிரை யுறினு | ... | 8 |
| 59. | சந | மூவா நெழுத்தே | ... | 30 |
| 60. | சஉ | மூவைந் தெழுத்தே | ... | 29 |
| 61. | எய | மெய்பெறு மரபிற் | ... 45, 47 | |
| 62. | சூச | மொழியினும் பொருளினு | ... | 43 |
| 63. | நூஅ | மோனை யெதுகை | ... | 42 |
| 64. | உச | வஞ்சிச் சீரென | ... | 17 |
| 65. | நய | வஞ்சி மருங்கினு | ... | 19 |
| 66. | சகூ | வஞ்சி யடியே | ... | 36 |
| 67. | நூநூ | வெண்சீ ரீற்றசை | ... | 22 |
| 68. | நூந | வெண்டளை விரவியு | ... | 36 |
| 69. | நூஉ | வெண்பாட் டுற்றடி | ... | 36 |
| 70. | நூந | வெண்பா வுரிச்சீர் | ... | 20 |

III. பிற சூத்திரம்

| வரிசை எண் | சூத்திரம் எண் | முதற்குறிப்பு | பக்கம் |
|-----------|---------------|---------------------|--------|
| i. | 28 | அசையினுஞ் சீரினு | ... 45 |
| ii. | 25 | ஆசிரி யத்தொடு | ... 35 |
| iii. | 24 | ஆசிரி யப்பா | ... 35 |
| iv. | 1 | இமிழ்கடல் வரைப்பி | ... 1 |
| v. | 8 | இயலசை மயக்க | ... 10 |
| vi. | 19 | இயற்சீ ரிரண்டு | ... 20 |
| vii. | 13 | இயற்சீரு டோன்று | ... 18 |
| viii. | 7 | ஈரசை கொண்டது | ... 8 |
| ix. | 18 | ஈரசை யியற்சீ | ... 20 |
| x. | 23 | ஈரிரண்டு மேழெழுத்து | ... 31 |
| xi. | 2 | உயிரே மெய்யே | ... 2 |
| xii. | 11 | உரியசை சீர்ப்பி | ... 14 |
| xiii. | 9 | உரியசை மயக்க | ... 11 |
| xiv. | 26 | எள்ளற்ற முந்நூற் | ... 41 |
| xv. | 27 | ஒன்று தாவது | ... 45 |
| xvi. | 3 | குற்றிகரங் குற்றுகர | ... 3 |
| xvii. | 10 | சீரா கிடனு | ... 13 |
| xviii. | 22 | நாற்சீர் கொண்டது | ... 25 |
| xix. | 17 | நின்றசீ ரீறு | ... 19 |
| xx. | 5 | நேர்முதலாகிய | ... 5 |
| xxi. | 15 | நேரீற் றியற்சீர் | ... 19 |
| xxii. | 4 | நேரே நிரையே | ... 5 |
| xxiii. | 16 | மயங்கி வருவனவும் | ... 19 |
| xxiv. | 12 | மாபுலி பாம்பு | ... 17 |
| xxv. | 6 | முற்றிய லுகரம் | ... 5 |
| xxvi. | 14 | வெண்சீரிற் செப்பல் | ... 18 |
| xxvii. | 21 | வெண்சீ ரொன்றின் | ... 23 |
| xxviii. | 20 | வெண்சீ ரொன்றினும் | ... 23 |

தொல்காப்பிய யாப்பு

க. எழுத்து முதலா வீண்டிய வடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்.

— எழுத்து முதலாக (அசையும் சீரும் தளையுங்
கொண்டு) நன்கு இயன்ற அடிகளில் கருதிய பொருளை
முடிவு பெறத் தொடுத்து அமைத்துச் செய்தலை யாப்பு
என யாப்பினது இலக்கணத்தை அறிந்த புலவர் சொல்வர்.

1. இமிழ்கடல் வரைப்பி னெல்லையின் வழாஅத்
தமிழியல் வரைப்பிற் றுனினிது விளங்கு
யாப்பிய ருனே யாப்புற விரிப்பின்
எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ
டிமுக்கா மரபி னிவற்றொடு பிறவும்
ஒழுக்கல் வேண்டு முணர்ந்திசி னேரே.

— பல்காயனார் (யா-தி-ரை)

1. எழுத்து

— எழுஉப் படுதலி னெழுத்தே —.

உ. மாத்திரை யளவு மெழுத்தியல் வகையும்
மேற்கிளந் தன்ன வென்மொர் புலவர்.

— மாத்திரையாகிய அளவும் எழுத்துக்கள் (ஒலி வடிவு பெற்று) நடக்கின்ற வகையும் மேலே எழுத்ததி காரத்திற் கூறியபடியே (அமைவன வாகும்) எனப் புலவர் கூறுவர்.

[மாத்திரை — அளவு (unit): 'ஒரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப'; ஈரளபிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப', என்பன காண்க. மா + திரை = மாத்திரை. மா — i. பெரிய, அல்லது ii. இருபதில் ஒன்று ($\frac{1}{2}$). திரை — அலை. மாத்திரை — i. பெரிய அலை, நெட்டலை (Long wave) ii. ஓர் அலையளவில் $\frac{1}{2}$. தமிழ்மொழிப் புலவர், தொல்காப்பியர் காலத்தின் முன்னரே, எழுத்துக் களின் பிறப்புத் தெளிந்து, உயிர் பன்னிரண்டு; வன்மெய் ஆறு; மென்மெய் ஆறு; இடைமெய் ஆறு; முதனிலை, இறுதிநிலை இவ்வே; இடைநிலை மெய்ம் மயக்கம் — என வெல்லாம் வரையறை செய்துள்ளமை முதலாகப் பாக்களை இசைப்படு தளையமைவாலும் வேறுபடுத்துள்ளமை யீரூகத் தமிழ் ஒலியியலை நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து தெளிந்து விதித்திருத்தலை எண்ணின் மாத்திரை யென் னுஞ் சொல் இவ்வாரூகப் பொருள் பெறுதல் அவர் கருத்துக்கு ஒத்ததாகும் என்பதை உணரலாம்.]

2. உயிரே மெய்யே யுயிர்மெய் யென்ற
குறிலே நெடிலே யளபெடை யென்ற
வன்மை மென்மை யிடைமை யென்ற
சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய வென்ற
ஐ ஒள மகரக் குறுக்க மென்றும்
கைம்மு வெழுத்து மாமசைக் குறுப்பே.

ந. உயிரி லெழுத்து மெண்ணப் படாஅ
உயிர்த்திற மியக்க மின்மை யான.

— நன்கு ஒலிக்கும் வன்மை இல்லாத எழுத்துக்கள் (சீரொடு அடியினை அளவு காண்பதற்கு) எண்ணப் படாதன வாகும், அவற்றின் ஒலி இயல்பு செய்யுளோ சைக்குப் பயன்படும் வகையில் இயங்காமையின்.

ச. ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லிகரம்.

— குற்றியல் இகரம் மெய்யெழுத்தின் தன்மை யதாகவே நடக்கும்.

i. பிறிதியாது — பிறிது + யாது: குறள் உத் திரி இகரம் குற்றியல்; — நிரைநேர்பு — இகரக் குறுக்கம் ஒற்றெழுத் தியல்பின தாதலின்.

ii. யாண்டுச்சென் றியாண்டு—(சென்று + யாண்டு = சென்றியாண்டு); நேர்பு நேர் நேர்பு: பா திரி தேமா

3. குற்றிகரங் குற்றுர மென்றிரண் டாய்தமோ
டொற்றுமென வொருநான் கொழித்துக் — கற்றோர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதின ரெண்ணச்
செயிரகன்ற செய்யு ளடிக்கு — (யா-தி-ரை)

— குற்றமற்ற செய்யுளடியில் குற்றியல் இகரம், குற்றியல் உகரம், ஆய்தம், மெய் என்னும் நான்கு எழுத் துக்களையும் தவிர்த்து, உயிரெழுத்தையும் உயிர்மெய் யெழுத்தையும் எண்ணும்படி யாப்பிலக்கணங் கற்ற புலவர் கூறினார்.

[எழுத்திலக்கண முறையின் எழுத்தெண்ணுதல் செய்யுளிலக்கண முறையில் வேறுபட்டிருத்தல் நன்கு உணரத்தகுந்த]

II. அசை

—“அசைத்திசை கோடலி னசையே”.—

நு. குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரு நிரையு மென்றிசிற் பெயரே.

— குற்றெழுத்து, அல்லது நெட்டெழுத்துத் தனியாக
நின்றும், குற்றெழுத்து இரண்டு இணைந்து நின்றும் குறில்
ஒற்றொடு நெடிலொன்று வந்து இணைந்து நின்றும் இவை
இறுதியில் மெய்பெழுத்தைப் பெற்றுநின்றும் வருமவற்
றைப் பொருள்பெற ஆய்ந்து நேரசை, நிரையசை என
இவற்றுக்குப் பெயரென்றார் புலவர்.

நேர் அசை; ஆ தி, எம், மான்.

நிரை ,, வரி, வரால், கலா, வலின்.

சு. இருவகை யுகரமொ டியைந்தவை வரினே
நேர்பு நிரைபு மாகு மென்ப,
குறிலிணை யுகர மல்வழி யான.

— (குறில், நெடில் - நேர்; குறிலிணை, குறினெடில் -
நிரை என்ற) அவ்விரண்டு வகையான அசைகளும் இறுதி
யில் குற்றியல் உகரமோ முற்றிய லுகரமோ ஒன்று
பொருந்தி வந்தால் அவ்வகைகட்கு நேர்பு, நிரைபு எனப்
பெயராகும் என்பர். தனிக் குறிலை அடுத்துவரும்
உகரத்தால் நேர்பசையாதல் இல்லை.

நேர்பு அசை: { போது, பொற்பு, சாந்து - குற்றுகரவீறு
நாணு, மின்னு - முற்றுகர ,,

நிரைபு அசை { களிறு, வழங்கு, அசோகு, நடாத்து
-குற்றுக்கர வீறு
அரவு, உலாவு -முற்றுக்கர ,,

ஞாயிறு பெரியது,) நேர் நிரை, நிரை நிரை என
அமைதலன்றி
நீளுரு வளருரு { நேர் நேர்பு, நிரை நேர்பு என
ஆதல் இல்லை

4. நேரே நிரையே நேர்பே நிரைபென
வீரிரண் டென்ப வசையின் பெயரே;

5. நேர்முத லாகிய குற்றிய லுகரம்
நேர்பென மொழிப நிரைமுத னிரைபே;

6. முற்றிய லுகரம் வரினுமவை பெயரே—யா-தி-ரை.

“நேர்க்கீழ்க் குற்றிய லுகரம் வரினும், முற்றிய லுகரம்
வரினும் நேர்பசையாம்; நிரைக்கீழ்க் குற்றிய லுகரம்
வரினும் முற்றிய லுகரம் வரினும் நிரைபசையாம், என்றார்
செய்யுளிய லுடைபார்.” — (யா-தி-ரை)

எ. குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்
ஒற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

— குற்றுக்கர முற்றுக்கர இறுதியுடைய நேர்பசையும்
நிரைபசையும் ஒற்றெழுத்து அடுத்தமைந்து நிற்கவும்
பெறுவன வாக்கும்.

நேர்பு: { சேற்றுக் (கால்) - குற்றுக்கரம் ஒற்றடுத்தது.
நாணுத் (தளை) - முற்றுக்கரம் ,,

நிரைபு: { களிற்றுத் (தாள்) - குற்றுக்கரம் ,,
உருமுத் (தீ) - முற்றுக்கரம் ,,

அ. தனிக்குறின் முதலசை மொழிசிதைத் தாகாது.

— தனிக்குற்றெழுத்து (விட்டிசைத் தாலன்றி) மொழி சிதையும்படி பிரிந்துவின்று சீரின் முதலசை யாகாது.

ஆ. முற்றிய லுகரமு மொழிசிதைத்துக் கொளாஅ (நிற்ற லின்றே யீற்றடி மருங்கினும்.)

— முற்றியல் உகரமும் குற்றியல் உகரமும் வருமொழி கெடப் பிரித்து (நேர்பு, நிரைபு அசைகட்டு உறுப்பாக அமையும்படி) கொள்ளப்பட மாட்டாவாம். (முற்றுசுரம் அடியீற்றிலும் பெரும்பான்மை நின்றவில்லை.)

நாணுடை (யரிவை): நா + ணுடை என நேர் + நிரை யாகக் கொள்ளப்படுமே யன்றி, நாணு + டை என நேர்பு + நேராகக் கொள்ளப்படாது. நாடுங் (கான்): நா + டுங் — என நேர் + நேராக கொள்ளப்படும்; நாடுங் என நேர்பாகக் கொள்ளப்படாது. உலவுங் (கானம்): உல + வுங் என நிரை + நேராகக் கொள்ளப்படும்; உலவுங் — நிரைபு எனக் கொள்ளப்படாது வழங்குங் (கானம்): வழங் + குங் என நிரை + நேராகக் கொள்ளப்படும்; வழங்குங் — நிரைபு எனக் கொள்ளப்படாது.

இ. இயலசை முதலிரண் டேனவை யுரியசை.

— நேர், நிரை யென முதலிற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயலசை எனப் பெயர் பெறும். மற்றை நேர்பு, நிரைபு இரண்டும் உரியசை எனப் பெயர் பெறும்.

ஈரசைச் சீர்களுள், பொதுவாக, எல்லாப் பாக்களிலும் பரிஷம் இயற்சீர் அமைத்தற்கு உறுப்பாதலின், நேரசையும் நிரையசையும் இயலசை எனப்பட்டன. சிறப்பாக உரிமைப்பட்டு நடக்கும் ஆசிரியவுரிச் சீரும் ஆசிரியப்பா

விண் இனமாய வஞ்சிப்பாவுக்கு உரிய சீரும் அமைந்தற்கு உறுப்பாகவிண், நேர்பசையும் நிரைபசையும் உரியசை எனப்பட்டன.

உரியசை மயக்கத்தால் வரும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் நான் கொடு உரியசை முன் நிரை வந்தமையும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் இரண்டும் கட்டளை வெள்ளடியில் வருதல் இல்லை என்பது ஈண்டுக் கருத்திற் கொள்ளத்தகும்.

[“இயற்சீ ரெல்லாம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்” என்ற காக்கை பாடினியார் போன்றோரது வேறுபட்ட இலக்கண முறை கட்டு ஏற்ப யாப்பருங் கலம் இயற்றப்பட்டு நிலையாக வழங்கப்பட்டமையின் தொல்காப்பிய முறை பெரிதும் வழக்கொழிந்த தாயிற்று.]

III. சீர்

(அ) ஈரசைச்சீர்:

— “அசையையைந்து சீர்கொள நின்றலிற் சீரே”.—

யக. ஈரசை கொண்டு மூவசை புணர்ந்துஞ்
சீரியைந் திற்றது சீரெனப் படுமே.

— இரண்டு அசைகள் சேர்ந்தும், மூன்று அசைகள்
கூடியும் ஓசை யளவு நன்கமைந்து முடிவது சீர் எனப்
பெயர் பெறும்.

7. ஈரசை கொண்டது சீரெனப் படுமே
மூவசை யிறத்த வில்லென மொழிப. —(யா-தி-ரை.)

யஉ. இயலசை மயக்க மியற்சீ ரேனை
யுரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்.

— இரண்டு இயலசை சேர்ந்து (நேர்நேர், நிரைநேர்,
நிரைநிரை நேர்நிரை என) வரும் நான்கும் இயற்சீர்
எனப்படும். மற்று இரண்டு உரியசை சேர்ந்து (நேர்பு
நேர்பு, நிரைபு நேர்பு, நிரைபு நிரைபு, நேர்பு நிரைபு என)
வரும் நான்கும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் எனப்படும்.

[பிற்தைப் புலவர் இயலசையால் வரும் மூவசைச்
சீர்களை உரிச்சீரென்றனர்]

யங. முன்னிரை யுறினு மன்ன வாகும்.

— உரியசை முன்னர் நிரையசை வந்து சேர்ந்து
நிற்கும் (நேர்பு நிரை, நிரைபு நிரை என்னும்) இரண்டும்
அவ்வாதே ஆசிரிய வுரிச்சீர் எனப்படும்.

“பெரும்பான்மையும் ஆசிரியத்திற்கும் அதற்கு இனமாகிய வஞ்சிக்சும் உரியவாகலானும், ஒழிந்த இரண்டு பாவின் கண்ணும் சிறுவரவின வாகலானும், வெண்பாவினுள் கட்டளையடிக்கண் வாராவென்பது,

கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படாஅ,

என வரைந்தமையாற் பெறுதுமாகலானும் இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சீர் என்றலே வலியுடைத்து”. (பேராசிரியர் செய். கச உரை)

பேராசிரியர், ஐவகையடியும் (செய். அருய) என்பதனுரையில், ‘வெண்பாவினுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் ஒழித்து, என்னும்போது சுட்டுவன நீடுகொடி, நாணுத்தளை, வழங்குபுலி, உலவுபுலி என்னும் இந்நான்கு வகையும் என்பது கருத்தில் வைக்கத்தகும்.

[பிற்காலப் புலவர் நீடுகொடி—நேர்நிரைநேர், வழங்குபுலி—நிரைநிரைநேர், உலவுபுலி—நிரைநிரைநேர் எனக் கொள்வர் எனினும் திருக்குறள் நாலடியார் போன்றவற்றுள் இவற்றைக் காண்டல் அரிது]

யச. நேரவ ணிற்பி னியற்சீர்ப் பால.

— உரியசை முன்னர் நேரசை வந்து சேர்ந்து நிற்கும் (நேர்புநேர் நிரைபுநேர் என்னும்) இரண்டும் இயற்சீர் வகையாவன.

யரு. இயலசை யீற்றுமு னூரியசை வரினே
நிரையசை யியல வாகு மென்ப.

— இயலசை இறுதியில் உரியசை வந்து சேர்ந்து (நேர் நேர்பு, நிரை நேர்பு, நேர்நிரைபு, நிரைநிரைபு என) நிற்பன நான்கும் (தளை பெறுதற்கு) நிரையீற்று இயற்சீர்த் தன்மையுடையன வாகும் என்பர் புலவர்.

எனவே, நேர்நேர்பு, நேர்நிரைபு இரண்டும் பாதிரி போலவும், நிரைநேர்பு, நிரைநிரைபு இரண்டும் கணவிரி போலவும் தளை கொள்ளப்படும்.

8. இயலசை மயக்க மியற்சீ ராகும்;
உரியசைப் பின்னர் நேரியல் காழையும்
இயற்சீர்ப் பால;
இயலசை யிறுதி வருஉ முரியசை
இயற்சீர்ப் பால வாகு மென்ப. (யா-தி-ரை.)

A இயற்சீர்: (க) இயலசை மயக்கம்:

- | | | |
|----------------|---------------|--------------------|
| i. நேர் நேர்: | { 1. நுந்தை | — ஓரெழுத்துச் சீர் |
| | { 2. தேமா | — ஈரெழுத்துச் சீர் |
| ii. நிரை நேர்: | 3. புளிமா | — மூவெழுத்துச் .. |
| iii. நேர் நிரை | { 4. { ஞாயிறு | } ஈரெழுத்துச் " |
| | { வெல்வது | |
| iv. நிரை நிரை | { 5. { பாதிரி | } மூவெழுத்துச் .. |
| | { சீர்கெழு | |
| | { 6. { வலியது | } நாலெழுத்துச் .. |
| | { விருப்புறு | |
| | { 7. { கணவிரி | } நாலெழுத்துச் .. |
| | { திருவுரு | |

(ங) உரியசைப் பின்னர் நேரசை:

- | | | |
|----------------|-------------------|-----------------|
| v. நேர்புநேர் | { 8. { போது பூ | } ஈரெழுத்துச் " |
| | { வேண்டுநீ | |
| vi. நிரைபுநேர் | { 9. { வேணுக்கோல் | } மூவெ .. |
| | { விண்ணுக்கு | |
| | { 10. { விறகு தீ | } நாலெ .. |
| | { முருகு வேல் | |
| | { 11. { உருமுத்தீ | } நாலெ .. |
| | { வரவுபார் | |

(ச) இயலசை யீற்றில் உரியசை:

| | | | | | |
|-------------------|---|---------------------------------|---|------|----|
| vii. நேர்நேர்பு: | { | 12. [போ ரேறு] ஈரெழுத்துச்சீர் | } | மூவெ | ,, |
| | | 13. [நன்னாணு சீர் மேவு] | | | |
| viii. நேர்நிரைபு: | { | 14. [பூமருது நன்குணர்ந்து] | } | நாலெ | ,, |
| | | 15. [காருருமு நல்லறிவு] | | | |
| ix. நிரைநேர்பு: | { | 16. [கடியாறு வரும்போது] | } | மூவெ | ,, |
| | | 17. [பெருநாணு விடைசொல்லு] | | | |
| x. நிரைநிரைபு: | { | 18. [மழகளிறு பொழுதறிந்து] | } | நாலெ | ,, |
| | | 19. [நளிமுழவு பகுத்தறிவு] | | | |

இப்பத்தொன்பது வகைமைப்பட்ட இயற்சீர் பத்தும் ஆசிரியப்பா, வெண்பாக் கட்டளையடிகளில் வரத்தகுவன. நேரீற்று இயற்சீர்களாகிய நுந்தை, தேமா, புளிமா மூன்றும் கவிப்பாக் கட்டளையடியில் வரத்தகாதன; மற்றப் பதினாறு வகையான இயற்சீர்களும் வரத்தகுவன.

9. உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்

நிரையிறு காலையு மதனோ ரற்றே. — (யா-தி-ரை)

B. ஆசிரிய வுரிச்சீர்: (ஞ) உரியசை மயக்கம்

| | | | |
|--------------------|---|-----------------------------------|------------|
| i. நேர்பு நேர்பு | { | 1. போகு பாம்பு - ஈரெழுத்துச் சீர் | } மூவெ " " |
| | | 2. போகு காவு | |
| | | 3. வேணுத் தோப்பு | |
| | | 4. வேணுக் காவு - நாலெ " " | |
| ii. நேர்பு நிரைபு | { | 5. போகு களிற்று - மூவெ " " | } நாலெ " " |
| | | 6. ஆற்றுப் புறவு | |
| | | 7. காவுக் களிற்று | |
| | | 8. கூவு புறவு - ஐயெ " " | |
| iii. நிரைபு நேர்பு | { | 9. வழங்கு காடு - மூவெ " " | } நாலெ " " |
| | | 10. வழங்கு காவு | |
| | | 11. அரவுக் காடு | |
| | | 12. அரவுக் காவு - ஐயெ " " | |
| iv. நிரைபு நிரைபு | { | 13. வழங்கு களிற்று - நாலெ " " | } ஐயெ " " |
| | | 14. முழங்கு முழவு | |
| | | 15. உலவு களிற்று | |
| | | 16. உலவு புறவு - ஆறெ " " | |

இப்பதினாறு வகைப்படும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் நான்கும் ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பாக் கட்டளை யடிகளில் வரத்தகாதனவாம். பிற ஆசிரிய வடிகளில் சிறப்பாகப் பெரும் பான்மையும் வரத்தகுவனவாம்.

(ட) உரியசை யீற்றில் நிரையசை:

| | | | |
|-----------------|---|----------------------|---------------------|
| i. நேர்பு நிரை | { | 1. [நீடு கொடி] | } மூவெழுத்துச் சீர் |
| | | 2. [ஆட்டுத்தகர்] | |
| | | 3. [நாணுக்களை] | } நாலெ " " |
| | | 4. [மின்னு புழு] | |
| ii. நிரைபு நிரை | { | 3. [வழங்கு புலி] | } ஐயெ " " |
| | | 4. [பழகு தமிழ்] | |
| | | 4. [உலவு புலி] | |
| | | 4. [உராய்வுத் தறி] | |

இந்நான்கு நிலைமைப்படும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் இரண்டும் ஆசிரியப்பா, கலிப்பாக் கட்டளை யடிகளில் வரத் தகுவன. ஆனால் வெண்பாவில் வரத்தகாதனவாம்.

[இவற்றுள் நீடுகொட்டி, மின்னுபுழு, வழங்குபுவி, பழகுதமிழ், உலவுபுவி போன்றன பின்னைப் புலவரால் நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர் என வெண்பா வுரிச்சீர் எனப் படுவன; எனினும் இவ்வகைச்சீர் திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற சான்றோர் வெண்பாக்களில் காணப்படுதல் அரிதே]

C. அசைச் சீர்: தனியுரியசை

யசு. இசைநிலை நிறைய நிற்குவ வாயின்
அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே.

யஎ. இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே,
தனைவகைச் சிதையாத் தன்மை யான.

— (யசு) செய்யுளில் ஓசைநிலை நிரம்ப நிற்குமானால் அசை நிலைமை மட்டுமே உடையவற்றையும் சீர் நிலைமை பெறுவதின்றும் புலவர் விலக்கார். (யஎ) தனைவகை சிதையாமை வேண்டுமாதலின் அவ்வகைகளை இயற்சீர் வகைப்படுத்தித் தனையமைத்துக் கொள்க.

[நேர், நிரை யசைகள் செய்யுளில் சீர் நிலைமை நிரம்பாதன வென முன்னைப் புலவர் வரைந்தனர்]

10. சீரா கிடனு முரியசை யுடைய

நேர் நியற்சீ ரவ்வயி னான.

— நற்றத்தனார் (யா-தி-ரை)

11. உரியசைச் சீர்ப்பி னுகர நேராய்த்
திரியுந் தனைவகை சேர்த லானே.

— நல்லாறனார் (யா-தி-ரை)

| | | |
|------------|-----------------------------------|--|
| i. நேர்பு | { 1. வண்டு 2. மின்னு தேமா } | - ஓரெழுத்துச் சீர் - ஈரெழுத்துச் சீர் |
| ii. நிரைபு | { 1. வரகு 2. அரவு புளிமா } | - முவெழுத்துச் சீர் |

இவ் வுரியசை யிரண்டும் சீர் வகையான் வேறு வேறு எண்ணுத் தொகை பெற்றுத் தமக்கு ஒதிய அடியுறழும் எனவும், தனை வகை நோக்குங்கால் வேறு வேறு எண்ணுத் தொகை பெற்றும் இயற்சீ ரெனவே அடங்கும் எனவும் கூறப்பட்டன. இவை முன்னர்க் காட்டப் பெற்ற (பக். 10-11) இயற்சீர் 19 வகையுள் அடங்குவனவே.

அளபெடை அசைநிலை யாதல்:

யஅ. அளபெடை யசைநிலை யாகலு முரித்தே

— அளபெடை ஓரசையாய் நின்றலு முரியதாகும்.

ஆஅ. உடாஅ: நேர்நேர், நிரைநேர் என நின்றலேயன்றி ஆஅழி என்பதிற்போல வருமெழுத்தோடு இயைதலை அசைநிலையாத லென்றார்.

[இவ்வாறு அளபெடை யெழுத்தைப் பகுத்தல் புணர் நிலையிடை வரும் உயிர்மெய்யெழுத்தை மெய்யும் உயிருமாகவோ, அல்லது, மெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகவோ பகுத்தல் போலக் கருதப்படும்.]

1. ஆஅ : நேர்நேர் ; தேமா - ஈரெழுத்துச் சீர்
2. கடாஅ : நிரைநேர் : புளிமா - மூவெ ,, ,,
3. { யாஅது : நேர்நிரை ; { ஞாயிறு - ஈரெ ,, ,,
 { ஆஅழி : ,, ,, : { பாதிரி - மூவெ ,, ,,
4. படாஅகை : நிரைநிரை ; கணவிரி - நாலெ ,, ,,
5. ஆஅங்கு : நேர்நேர்பு : போரேறு - ஈரெ ,, ,,
6. ஆஅவது : நேர்நிரைபு : பூமருது - மூவெ ,, ,,
 பாதிரி
7. புகாஅர்த்து: (நிரைநேர்பு) : { கடியாறு - ,, ,, ,,
 { கணவிரி
8. விராஅயது : (நிரைநிரைபு) : { மழகளிறு - நாலெ ,, ,,
 { கணவிரி

தூஉ (மணி) கெழுஉ (மணி) நேர்பு, நிரைபு என வாசுமோ வெனின் 'இருவகை யுகர மோடு' () இவ்வளபெடை உகரங்கள் அடங்காமையின் ஆகா வென்பது பேராசிரியர் கருத்து.

யஅ. ஒற்றள பெடுப்பினு மற்றென மொழிப. .

— ஒற்றெழுத்து அளபெடுத்தாலும் உயிரெளபெடை போலச் சீர்நிலையெய்தலும் அசைநிலையாகலும் உரியதாகும் என்பர் புலவர்.

கண்ண டண்ணென (மலைபடு. ௩௫௨) என்பதில் 'கண்ண' என்பது தேமாவாயிற்று. பீர்க்கு, ஆய்ந்து என ஈரொற்று நின்றவழி வேரோர் அசையாகாதவாறு போல ஒற்றளபெடை (டண்ணென என்பதிற்போல) ஒரோ வழி அசைநிலை பெறுது.

(இ) மூவசைச் சீர்.

D. வெண்பாவுரிச்சீர்: இயற்சீ ரீற்றில் நேர்:

உய. இயற்சீ ரிறுதிமு நேரவ ணிற்பின்
உரிச்சீர் வெண்பா வாகு மென்ப.

— இயலசை மயக்கத்தான் ஆகும் நான்கு இயற்சீர் களின் இறுதியில் நேரசை வந்து சேர்ந்து (நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நிரை நேர் என) நிற்கும் நான்கும் வெண்பா வுரிச்சீர் ஆகுமென்பர் புலவர்.

- | | | |
|-------------------|------------------------------------|-------------------|
| i. நேர்நேர்நேர் | — மாசெல்வாய்— மூன்றெழுத்துச் சீர். | } நாலெழுத்துச் ,, |
| ii. நிரைநேர்நேர் | — புலி செல்வாய் | |
| iii. நேர்நிரைநேர் | — மாவருவாய் | |
| iv. நிரைநிரைநேர் | — புலி வருவாய்— ஐந்தெழுத்துச் , | |

இந்நான்கு வகைப்பட்ட வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பா, கவிப்பாக் கட்டளையடிகளில் வருவனவாம்.

சீர்களின் எழுத்தளவு

- உக. சீர்நிலை தானே யைந்தெழுத் திறவாது.
- உஉ. நேர்நிலை வஞ்சிக் காறு மாகும்.
- உங. தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே.

— (உக) ஒரு சீரின் நிலைமை அளவு ஐந்தெழுத்துக்கு மேற்படாது. (உஉ) இருசீர் அடிகொண்ட நேர்நிலை வஞ்சிப்பாவில் ஆறெழுத்துச் சீரும் வரும். (உங) வஞ்சி யடியில் வரத்தகும் மிகச் சிறிய சீர் மூன்றெழுத்து உடையதே.

E. வஞ்சிச் சீர்:

உச. வஞ்சிச் சீரென வகைபெற் றனவே
வெண்சீ ரல்லா மூவசை யானே.

— (இயலசை உரியசைகளின் உறழ்வினால் ஆகும் மூவசைச் சீர்கள் அறுபத்து நான்கு. இவற்றுள் (முன்னர்க் கூறிய) வெண்பாவுரிச் சீர் நான்கும் நீங்கலாக வரும் மற்ற மூவசைச் சீர்கள் அறுபதும் வஞ்சியுரிச்சீர் எனப் பாகுபாடு பெற்றன.

12. மாபுலி பாம்பு களிநென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போகு வழங்கென் றிவைநடுவா,
வாய்சுரங் காடு கடநீரு வைத்தாரே
பாசுரம்வஞ் சிக்குரிச் சீர். — (யா—தி—ரை).

— மா, புலி, பாம்பு களிநென் னும் நான்கு அசைகளும் முகலில் நிற்கவும், செல் படு, போகு வழங்கு என்னும் நான்கு அசைகளும் இடையில் நிற்கவும், வாய், சுரம், காடு, கடறு என்னும் நான்கு அசைகளும் ஈற்றில் நிற்கவும் அமையும் மூவசைச் சீர்கள் (அறுபத்து நான்குள், மாசெல்வாய், புலிசெல்வாய், மாவருவாய், புலிவருவாய் என நான்கும் நீங்கலாகவுள்ள) அறுபதும் வஞ்சிப்பாவுக்கு உரியன என வாய்ப்பாடு அமைத்தார் புலவர்.

பாம்பு, களிநென் னு மின்னு அரவு எனவும், போகு, வழங்கு என்பன தாவு, நிலவு எனவும். காடு, கடறு என்பன காவு, கடவு எனவும் முற்றுகர வீற்று வாய்ப்பாடு பெறும்.

IV. ஓசையும் தனையும்

உரு. அசையுஞ் சீரு மிசையொடு சேர்த்தி
வகுத்தன ருணர்த்தலும் வல்லோ ராறே.

— அசைகளையும் சீர்களையும் அவ்வப்பாவுக்குரிய
ஓசையோடு பொருந்த வகைப்படுக்கி உணர்த்துகல்
அத்துறை வல்லுநரது வழியாகும்.

“இன்றோரன்ன பிறவும் பெரிதும் எஃகுச்
செவியும் நுண்ணுணர்வும் உடையார்க்கன்றி உணரலாகா”
— பேராசிரியர்

உசு. அதவ லென்ப தாசிரியம்மே.

— அகவலோசை என்பது ஆசிரியப் பாவுக்கு
உரியது என்பர்.

உஎ. அஃதான் றென்ப வெண்பா யாப்பே.

— அஃது அல்லாததாகிய செப்பல் ஓசை யென்பது
வெண்பா யாப்புக்கு உரியது என்பர் புலவர்.

13. இயற்சீரு டோன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பத்து வெள்ளோசை யாம். — (யா—தி—ரை.)

உஅ. துள்ள லோசை கலியென மொழிப.

— துள்ளல் என்னு மோசை கலிப்பா யாப்புக்கு
உரியது என்பர்.

14. வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் படும். — (யா—தி—ரை)

உக. கலித்தனை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே.

ஊ. வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி நில்லா.

15. நேரீற் றியற்சீர் கலிவயி னிலவே
வஞ்சி மருங்கினு மிறுதியி னிலவே.

— நற்றத்தனார் (யா—தி—ரை)

ஊக. தூங்க லோசை வஞ்சி யாகும்.

— தூங்கல் என்னும் ஓசையானது வஞ்சிப்பா
யாப்புக்கு உரியதாகும்.

16. மயங்கி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டுணரற் பாற்று. — (யா-தி-ரை)

17. நின்றசீரீறும் வருஞ்சீர் முதலசையும்
ஒன்றியு மொன்றுது மோசைகொண்—டென்றும்
வனையொன்று முனகையாய்! வந்தன வல்லோர்
தனையென்று கட்டுரைப்பார் தாம் — (யா-தி-ரை)

ஊஉ. சீரியை மருங்கி னேரையை யொப்பின்
ஆசிரியத் தனையென் றறியல் வேண்டும்.

— இயற்சீர் பத்தினுள் ஒருசீர் நிற்க அதன் ஈற்றசை
வருஞ்சீர் முதலசையோடு ஒன்றுவதாயின் அவ்விணைப்பு
ஆசிரியத் தனை என அறிதல்வேண்டும்.

நேர்பு நிரைபு என்னும் ஈறுகள் நிரையீறுகளாகக்
கொள்ளப்படும் என்பதை 'அறியல்வேண்டும்', என்னும்
மிகையால் உணர்த்தினார். கு. யரு (பக். 9) இங்கு நினைவு
கூரத் தகும்.

நேரீற்றுச் சீர் நேர், நேர்பு முதற்சீரொடு ஒன்றுதல் நேரொன்றூ சிரியத் தனை. நிரை, நேர்பு. நிரைபு ஈற்றுச் சீர்கள் நிரை, நிரைபு முதற் சீர்களொடு ஒன்றுதல் நிரை யொன்றூசிரியத் தனை.

| | | | | |
|------------|------------|----------|---------------|---------------------------|
| | | | · நிரைநிரைபு | நிரைநேர் |
| நிரைநேர் | நேர்நிரை | நிரைநேர் | உயர்பிறப்புப் | } ii { பருமான் வளிசூழ் |
| விசுப்பிற் | i பாயிருள் | ii பருகி | வலவோர்பு | |
| புளி மா | பாநிரி | புளிமா | நிரைநேர்பு | நிரைநேர் |
| | | | கணவிரி | புளி மா |

i நேரொன்றூசிரியத் தனை; ii. நிரையொன்றூசிரியத் தனை

18. ஈரசை யியற்சீ ரொன்றிய நிலைமை

ஆசிரி யத்தனை யாகு மென்ப.

— சிறுகாக்கைபாடினியார். (யா-தி-ரை)

19. இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்

ளிகற்ப வகையது வெண்டனை யாகும்.

— சிறுகாக்கைபாடினியார் (யா-தி-ரை)

௩௩. வெண்பா வுரிச்சீ ராசிரிய வுரிச்சீர்

இன்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை யிலவே.

— இயற்சீர் இறுதிமுன் நேர்வரும் வெண்பா வுரிச்சீர், உரியசை மயக்கத்தா னாகும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்ற இரண்டு வகைச் சீர்களும் ஆசிரியப்பாக் கட்டனையடியில் அமைந்து நில்லாதனவாகும்.

“ஈண்டு உரியசை மயக்கத்தினையே ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்றான் எனவே, நீடுகொடி (நேர்புநிரை), குளிறுபுளி (நிரைபுநிரை) என்னும் இரண்டு ஆசிரிய வுரிச்சீரும் ஆசிரியத்து வந்து அடியுறழும் என்பது ஈண்டுக் கொள் ளப்படும்.

‘முன்னிரை யுறினு மன்ன வாகும்’, என்ற மாட்டேற்றான் இயற்சீர்த் தன்மை சிறுபான்மை வகையான் எய்துவித்ததூஉம் இப்பயனோக்கி யாயிற்று”.

(பேராசிரியம்)

‘ஒப்பின் ஆசிரியத் தனை’. எனவே, ஒவ்வாமல் விகற்ப மாய்வரின் அப்பிணைப்பு வெண்டனை என எதிர்மறுத்துக் கொள்ளப்படும்,

‘எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே (தொல். கிள. 61) என்பராதவின். கு, உள், உஎ பார்க்க.

| | | | |
|--|-----|--|---------------------------------|
| நேர்நேர் கற்க வேர்த்து நேர்பு தேமா | } i | நிரைநிரை { கசடற { வெகுளினே நிரைநிரை கணவிரி | } i. நேர் முன் நிரை: வெண்டனை |
|--|-----|--|---------------------------------|

| | | | |
|-----------------------------------|-------|------------------------|--|
| நிரைநிரை கசடறக் | } ii | நேர்நிரை கற்பவை | } ii. iii, iv, v, vi, vii-நிரை முன்னேர்: வெண்டனை |
| நேர்பு நேர் நட்பு நா | | { நேர் நேர் ரற்று | |
| நேர் நேர்பு நில் லாது | } iii | { நேர் நேர் செல்வம் | } ii. iii, iv, v, vi, vii-நிரை முன்னேர்: வெண்டனை |
| நேர் நிரைபு ஒப்புரவு பாதிரி | | } iv | |

| | | | |
|-------------------------------|-------|-----------------------|--|
| நிரைபு நேர் வெறுப்புச்செய் | } v | { நேர் நேர் தீயார் | } ii. iii, iv, v, vi, vii-நிரை முன்னேர்: வெண்டனை |
| நிரை நேர்பு மிகப்பட்டுச் | | } vi | |
| நிரை நிரைபு வருவிருந்து | } vii | | { நேர் நிரை வைகலும் |

ii. நேர்பு நேர், iii. நேர் நேர்பு, iv. நேர் நிரைபு இவை நேர்நிரை போலப் பாதிரியாகவும், v. நிரைபு நேர், vi நிரை நேர்பு, vii. நிரை நிரைபு இவை நிரை நிரை போலக் கணவிரியாகவும் தளை கொள்ளப்படும்.

நேர்பு நிரை நிரைபு நிரை இவை வெண்பாக் கட்டளை யடியில் வருதலில்லை.

௩௪. தன்சீர் வகையினும் தளைநிலை வகையினும்
இன்சீர் வகையி னைந்தடிக்கு முரிய;
தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா.

— அவ்வப் பாவுக்குரிய சீர்நிலை வகையினாலும் தளைநிலை வகையினாலும் அமையும் இனிய ஓசைச் சிறப்பு வகைகள், (நாற்சீர் கொண்டு எழுத்து நிலைமைபற்றிக் குறள், சிந்து, அளவு, நெடில், கழிநெடில் எனப்படும்) ஐந்து வகையான அடிகட்கும் உரியனவாகும். அவ்வப் பாவுக்குரிய சீர் நிற்கும்போது உரிய தளைவகை (கட்டளை யடியல்லாக்கால்) வேண்டியதில்லை.

ஓசைச்சிறப்பு வகை: அகவல், செப்பல், துள்ளல், தூங்கல் என்பன.

“இதனானே வெண்சீர்க்கு வெண்சீர் வந்தொன்றுவது கட்டளையடி எனப்படாது; சீர்வகை அடியாம் என்பது பெற்றும்.

எனவே, வெண்சீர் நிற்ப இயற்சீர் வந்து ஒன்றின் வெண்டளையாம் என்பதே கருத்தாயிற்று”. (பேராசிரியம்)

௩௫. வெண்சீ ரீற்றசை நிரையசை யியற்றே.

— (தனை வழங்குதலில்) வெண்சீரின் இறுதி நேரசையானது இயற்சீர்ற்று நிரையசை இயல்பினதாக (நேர்முதல் இயற்சீரோடு) இயைந்து வெண்டனை அமையும்.

இஃது இளம்பூரணர் கருத்தாகும். (பேராசிரியர் வெண்சீராற் கலித்தனை' உணர்த்தியாகக் கொண்டு விரிவாய் ஆராய்கின்றார்)

அஃதான் நென்ப வெண்பா யாப்பே, (சூ. ௨௭)

தனைவகை யொன்றுத் தன்மை யான, (சூ. ௪௫)

என்பவற்றின் பொருளுக் கிணங்கத் தனை காண்பதற்கு வெண்சீரை நிரையீற்று இயற்சீராகக் கருதுக என்பது இதனால் உணர்த்தினார்.

20. வெண்சீ ரொன்றினும் வெண்டனை யாகும்

இன்சீர் விரவிய காலை யான.

— காக்கைபாடினியார் (பே-ரை)

— ஆசிரியப்பாக் கட்டளையடிக்குரிய சீர்களோடு கலந்து வரும்போது வெண்சீர் ஒன்றி வருவதும் வெண்டனையாகும்.

21. வெண்சீ ரொன்றின் வெண்டனை கொளாஅல்.

— காக்கைபாடினியார் (பே-ரை)

வெண்சீர் நின்று நேர்முதல் வெண்சீரோடு இணைந்து வரின் அதை (க் கட்டளையடியில்) வெண்டனையாகக் கொள்ளற்க.

“புவிவருவாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் மாவருவாய்”,
எனவும்,

‘மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய்’.

எனவும்.

‘புலிவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய்’,

எனவும்,

இவை வெண்சீ ரொன்றினுங் கலித்தனை தட்டின.”

(தொல். செய். 11. பே-ரை.)

[மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய்,
என்னும் அடியில் துள்ளலோசையும்,

காருருமு போர்க்களிறு காருருமு போர்க்களிறு,
என்னும் அடியில் செப்பலோசையும்,

பூவிரவு பொழிலுலவு மரைமருவு பெருமகிழ்வு,
என்னும் அடியில் அகவலோசையும் செவியாற் கேட்டுத்
தெளிவாய்த் தெரியும் வன்மை வாய்ந்த எஃகுச் செவியும்
நுண்ணுணர்வுமுடைய நம் முன்னோராகிய புலவரை எவ்
வண்ணம் வியந்து பாராட்டிப் புகழ்வோம்? !]

V. அடி: எழுத்து வகையடி (கட்டளை)

நகூ. நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே.

— நான்கு சீர்களைக் கொண்டு நடப்பது சிறப்பாக அடியெனக் கூறப்படும்.

அடியென்பது நீட்டல் அளவு குறிக்கும்பொதுச்சொல். இங்கு நாற்சீர் அளவுகொண்டது என்னும் சிறப்புப் பொருள் பெற்றது, 'ஊரெனப் படுவ துறையூர்', 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே' என்பன போலக் கொள்க.

நக௭. அடியுள் ளானவே தளையொடு தொடையே.

— தளையுந் தொடையும் அந் நாற்சீர் அடியுள்ளேயே அமைவனவாகும்.

நக௮. அடியிறந்து வருத லில்லென மொழிப.

— தளையுந் தொடையும் அவ்வடியைக் கடந்து வருதல் இல்லை எனக் கூறுவர் புலவர்.

22. நாற்சீர் கொண்டது நேரடி யதுவே

தூக்கொடுந் தொடையொடுஞ் சிவணு மென்ப.

— நற்றத்தனார்.

I. (கட்டளைக்) குறளடி

நகூ. நாலெழுத் தாதி யாக வாரெழுத்
தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப.

— i. நான்கு, ii. ஐந்து, iii. ஆறு எழுத்து அளவான அம் மூன்று நிலத்தும் வரும் (நாற்சீர்) அடிகளைக் குறளடி என்பர் புலவர்.

'நிலத்தே'. என்பதை வருகின்ற நான்கு குத்திரர்களிலும் பொருத்திப் பொருள் கண்டு தெளிக.

- i. பந்து கொண்டு வந்து நின்று - 4 எழுத்து நிலம்
 ii. தோழர் பார்த்துச் சேர்ந்து சார்ந்து - 5 " "
 iii. கூடி யோடி யாடு சார்பு 6 " "

II. (கட்டளைச்) சிந்தடி:

சய. ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே,
 ஈரெழுத் தேற்ற மல்வழி யான.

— (நாற்சீர் கொண்ட) சிந்தடிக்கு அளவு i. ஏழு எழுத்து என்பர்; அன்றியும் ii. எட்டு, iii. ஒன்பது எழுத்தும் பெற்று ஆக அம்முன்று நிலத்தும் வருவன சிந்தடியாகும் என்பர் புலவர்.

- i. ஐவ ரைவர் நோக்கி நின்று - 7 எழுத்து நிலம்
 ii. முயன்று சேர்ந்து தீர்ந்த தாடலே - 8 " "
 iii. கவன்ற ரந்தோ வென்றி காணார் - 9 " "

இந்த ஆறு நிலத்து அடிகளும் நேரொன் ருசிரியத்தளை பெற்றன.

III. (கட்டளை) அளவடி:

சக. பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே,
 ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே.

— (நாற்சீர் கொண்ட) அளவடிக்கு i. பத்தெழுத்து அளவாகும் என்பர்; அவற்றொடு மேலும் நாலெழுத்துக் கூடி, ii. பதினொன்று, iii. பன்னிரண்டு, iv. பதின்மூன்று, v. பதினான்கு எழுத்து அளவும் பெற்று ஆக

அவ்வைந்து நிலமுங்கொண்டன அளவடியாம். ஒற்றெழுத்துக்கள் (மெய், குற்றியலிசரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் நான்கும்) அல்லாமல் மற்ற எழுத்துக்களே எண்ணப்படும், ('உயிரி வெழுத்து மெண்ணப் படாஅ' (கு. ந. பக். 3) என்பராதலின்.)

'ஒற்றலங் கடையே', என்பதை முன்னை இரு சூத்திரங்களிலும் பின்னை இரு சூத்திரங்களிலும் முறைப்படக் கூட்டிப் பொருள் தெளிக

'அளவு' என்னுஞ் சொல், 'சிந்தடிக்க களவு' (சய), 'நேரடிக்க களவு' (சக), 'நெடிவடிக்க களவு' (சஉ), 'கழி நெடிற் களவு' (சந), என வருமிடங்களில் எழுத்தால் வரும் நீளம் இத்துணை எனச் சுட்டும் பொதுப் பொருளில் நிற்கின்றது. ஆனால், 'அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய' (சரு), அளவடி மிகுதி' (சசு) எனுமிடங்களில் நாற்சீராகப் பத்து முதல் பதினான்கு எழுத்து வரை ஐந்து நிலமுங்கொண்ட அளவு என்னும் சிறப்புப் பொருளில் நிற்கின்றது.

'நேரடி' என்பது இங்கு அவ்வைந்து நிலத்து அளவடியெனப் பொருளுணர்த்துகின்றது. ஆனால், 'இன்பா நேரடிக்க கொருங்குநிலை யிலவே' (நந) எனுமிடத்து, 'நேரடிக்க கென்பது கட்டளையடிக்க கென்றவாறு' (பேரா சிரியம்) என்பது உளங்கொளத்தகும். நற்றக்தனாரும், 'நாற்சீர் கொண்டது நேரடி' (பக். 25) என்னும்போது இப்பொருளே கொண்டார்.

நாற்சீர் அடிகளுள் நான்கு முதல் இருபது எழுத்து அளவுள்ள பதினேழு நிலத்துப் பதினேழு அடிகளும் நேரடிகளாம். இவை ஆசிரியத் தனை பெற்று நிற்பின் 'இன்பா நேரடி'களாம்.

'சீர்கூ னாத நேரடிக் குரித்தே' — தொல். செய். நசுக

"இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தது. இதன் பொருள்: தனை வகையானும் சீர்வகையானும் நின்ற நேரடிக் காயின் அசை கூனாகாது, சீர் கூனாகும் என்றவாறு."—பேராசிரியம்

எனவே, இங்கும், நாற்சீர்கொண்டு நான்கு முதல் இருபது எழுத்துப் பதினேழு நிலமும் பெற்ற அடிகளே நேரடிகளாம் என்பது உணரத்தகும்.

நேரடி எழுத்துவகை அடி யாதலின் கட்டளையடியாம் எனவே ஐவகையடியும் நேர்க்குறளடி, நேர்ச்சிந்தடி, நேரளவடி, நேர்நெடிலடி, நேர்க்கழிநெடிலடி எனப் பெறும்.]

i. { நேர் நிரை நிரை நேர் நேர்நேர்
 யாதென வயிரோ நீரு
 பா திரி புளிமா தேமா

நேர்நேர்
மன்றே — 10 எழுத்து நிலம்
தேமா

ii. { நிரை நிரை நிரை நேர் நேர்நேர்
 வினவினே வயிராம் மன்னன்
 கண விரி புளிமா தேமா

நேர்நேர்
தானே — 11 எழுத்து நிலம்
தேமா

iii. { கொளத்தகும் கடனே நன்றே
 கண விரி புளிமா தேமா

யாதெனின் — 12 எழுத்து நிலம்
பாதிரி

iv. { உலகுட்
கண விரி: ளுயிரெனத் தனையே
கண விரி புளிமா
காணல் — 13 எழுத்து நிலம்
தேமா

v. { நாயரே
பா திரி நிகரென நிலந்தனைப்
கண விரி கண விரி
புரத்தல் — 14 எழுத்து நிலம்
புளி மா

— இவை நேரென்ருசிரியத் தனையும் நிரையொன்று சிரியத் தனையும் பெற்றன.

IV. (கட்டளை) நெடிலடி:

சஉ. முவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே,
ஈரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப.

— (நாற்சீர் கொண்ட) நெடிலடிக்கு அளவு,

i. பதினைந்து எழுத்தாகும்; ii. பதினாறு, iii. பதினேழு எழுத்தும் பெற்று ஆக அம்மூன்று நிலமுங் கொள்ளுதல் அதனியல்பாகும் என்பர் புலவர்.

i. { நிரை நிரை நிரை நிரை நிரை நிரை
அணி நடை அசையுய விரியமை
கணவிரி கணவிரி கணவிரி

நிரை நேர்
செம்பின் — 15 எழுத்து நிலம்
புளிமா

ii. { நிரை நிரை நிரை நிரை நிரை நிரை
மணிமருள் வரைகுழல் வளரிளம்
கணவிரி கணவிரி கணவிரி

நிரை நிரை
பிறைநுநல் — 16 எழுத்து நிலம்
கணவிரி

- iii. { நிரை நிரைபு நிரை நிரை நிரை நிரை
 ஒளி நிலவு வயங்கிழை யுருவுடை
 நளிமுழவு கணவிரி கணவிரி
- நிரை நிரை
 மகளிரால் — 17 எழுத்து நிலம்
 கணவிரி

— இவை நிரையொன் ரூசிரியத் தளை பெற்றன.

V. (கட்டளைக்) கழிநெடிலடி:

சுந. மூவா நெழுத்தே கழிநெடிற் களவே,
 ஈரெழுத்து மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப.

— (நாற்சீர்கொண்ட) கழிநெடிலடிக்கு அளவு,

i. பதினெட்டெழுத்து, ஆகும் ii. பத்தொன்பது, iii. இருபு
 தெழுத்தும் பெற்று, ஆக அம்முன்று நிலமுங் கொள்ளுகல்
 அதனியல்பு என்பர் புலவர்.

- i. { நிரைநிரைபு நிரைநிரைபு நிரைநிரைபு
 உழைப்பளவு துணுகறிவு வளத்தளவு
 நளி முழவு நளி முழவு நளி முழவு
- நிரை நேர்
 நிலனே — 18 எழுத்து நிலம்
 புளிமா

- ii. { நிரைநிரைபு நிரைநிரைபு நிரைநிரைபு
 விழிப்பளவு மழையளவு தருமுணவு
 நளி முழவு நளி முழவு நளி முழவு
- நிரைநிரை
 வளநிலம் — 19 எழுத்து நிலம்
 கணவிரி

- iii. { நிரைநிரைபு நிரைநிரைபு நிரைநிரைபு
 மழையளவு நிலவளவு வருமுணவு
- நிரைநிரைபு
 கலனளவு — 20 எழுத்து நிலம்

23. ஈரிரண்டு மேழெழுத்து மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு — மோரா
வினையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறள்சிந்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து.

— தமிழ்நாட்டிலக்கியத்தில் நாற்சீர் பெற்று நின்று நான்கு எழுக்கோடு இரண்டெழுத்து மிகுந்து வரும் மூன்று நிலமுங் குறளடி. ஏழெழுக்கோடு இரண்டெழுத்து மிகுந்து வரும் மூன்று நிலமுஞ் சிந்தடி. பத்தெழுக்கோடு நான்கெழுந்து மிகுந்து வரும் ஐந்து நிலமும் அளவடி. பதினைந்தெழுக்கோடு இரண்டெழுத்து மிகுந்து வரும் மூன்று நிலமும் நெடிலடி. பதினெட்டெழுக்கோடு இரண்டெழுத்து மிகுந்து வரும் மூன்று நிலமுங் கழிநெடிலடி. இவ்வாறாகப் பதினேழு நிலத்தும் குறள், சிந்து, அளவு, நெடில், கழிநெடில் என்னும் ஐந்து வகையான நேரடிகளும் அமையும்.

சச. ஐவகை யடியு மாசிரியக் குரிய.

— (I நேர்க் குறளடி, II நேர்ச் சிந்தடி, III நே ரளவடி, IV நேர் நெடிலடி, V நேர்க் கழிநெடிலடி என்னும்) ஐந்து வகையான அடிகளும் ஆசிரியத்தகை பெற்று ஆசிரியக் கட்டளையடி ஆகும். — பக்கம் 26 — 30 பார்க்க. இவை இன்பா நேரடிகள் எனவும் பெறும்.

சரு. அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய,
தலைவகை யொன்றுத் தன்மை யான.

— இயற்சீர் ஒன்றாமையான் வரும் வெண்டகை பெற்று நிற்கும் ஐந்து நிலத்து அளவடியும், மூன்று நிலத்துச் சிந்தடியும் (ஆக 8 நிலம்) வெண்பாவுக்கு உரியனவாகும்.

இவை வெண்பா நேரடிகள் எனவும் பெறும்.

வெள்ளைக் கட்டளையடிகள்:

I. சிந்தடி:

- i. { நேர் நேர் நிரைபு நிரைபு
நுந்தை மகிழ்ந்து சிரித்துப்
வண்டு வரகு வரகு
- நிரைபு
புகன்று
வரகு
- 7 எழுத்து நிலம்
- ii. { நிரைபு நிரைபு நிரைபு
மனத்துப் புகட்டு மருந்து
வரகு வரகு வரகு
- நிரைபு
மதிப்பு
வரகு
- 8 எழுத்து நிலம்
- iii. { நிரை நேர் நிரைபு நிரைபு
தெளித லரிது விரும்பு
புளிமா வரகு வரகு
- நிரைபு
பெரிது
வரகு
- 9 எழுத்து நிலம்

II. அளவடி :

- i. { நிரைநிரை நேர்நேர் நிரைபு
கடவுளைக் காலை யெழுந்து
கணவிரி தேமா வரகு
- நிரைநேர்
தொழுது
வரகு
- 10 எழுத்து நிலம்
- ii. { நிரைநிரை நேர்நேர் நிரைநேர்
வழிபட னா முனியா
கணவிரி தேமா புளிமா
- நிரைபு
தொழுது
வரகு
- 11 எழுத்து நிலம்

iii. { நிரை நேர் நிரை நேர் நிரை நேர்
 உ-ளமா னுரமா முடலுந்
 புளிமா புளிமா புளிமா

நிரை நேர்
 திடமாம் — 12 எழுத்து நிலம்
 புளிமா

iv. { நிரை நேர் நிரை நேர் நிரை நேர்
 கடலே யனைய விடரே
 புளிமா புளிமா புளிமா

நிரைநிரை
 யெதிர்ப்பினென்— 13 எழுத்து நிலம்
 கணவிரி

v. { நிரைநிரை நேர் நிரை நேர் நிரை
 கிழக்கினிற் செய்யவன் ரூன்றவும்
 கணவிரி பா திரி பா திரி

நேர்நிரைநேர்
 போம்பனியே — 14 எழுத்து நிலம்
 மாவருவாய்

சசு. அளவடி மிகுதி யுளப்படத் தோன்றி
 யிருநெடி லடியுங் கலியற் குரிய.

— அளவடியுள் மிகுந்தனவாகிய (13, 14 எழுத்
 தானும்) இரண்டு நிலத்து அடியும் கூடி அமைந்து,
 நெடிலடி, கழிநெடிலடி யென்னும் இருவகைகள் ஆறும்,
 ஆக எட்டு நிலத்து அடிகள் கலிப்பாவுக் குரியன.

சஎ. நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்துநிரை தட்பினும்
 வரைநிலை யின்றே யவ்வடிக் கென்ப.

— (ஈரசை கொண்ட) நிரை யிறுதிச் சீர் நிற்க, நிரை
 யசையை முதலிற் கொண்ட வெண்சீர் வந்து ஒன்றித் தனை
 யமைந்தாலும் மேற்கூறிய கலியடிக்கு விலக்காகா து.

கலிச் கட்டளை யடிகள் :

I. அளவடி மிகுதி:

i. { ஞாயிறு புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய்
 { ஞாயிறு சுடர்கால அலைநீர்வாய்ச்
 மாசெல்வாய் } 13 எழுத்து நிலம்
 செவ்வண்ணம்

ii, { ஞாயிறு புலிசெல்வாய் புலிசெல்வாய்
 { பார்ப்பது நனியின்பம் உளமெல்லாம்
 புலிசெல்வாய் } 14 எழுத்து நிலம்.
 நிரம்பும்மே

II. நெடிலடி:

i. { ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிசெல்வாய்
 { சோர்வது விலகிடுமே தளர்வில்லா
 புலிசெல்வாய் } 15 எழுத்து நிலம்.
 வுணர்வுண்டாம்

ii. { ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய்
 { பூந்தது புனைமரமும் புனல்வருமே
 புலிசெல்வாய் } 16 எழுத்து நிலம்
 பனையெல்லாம்

iii. { ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய்
 { அன்புறு தலைவருந்தம் மகளிருஞ்சார்
 புலிவருவாய் } 17 எழுத்து நிலம்.
 பொழிவிடமே

III. சுழிநெடிலடி:

i. { நளிமுழவு புலிவருவாய் புலிசெல்வாய்
 { புனிபுலவு மலையிடமே முயலஞ்சாத்
 புலிசெல்வாய் } 18 எழுத்து நிலம்
 தினைச்சாரல்

- ii. { புலிவருவாய் புலிவருவாய் புலிவருவாய்
இலைசெறியப் படர்வேங்கைக் குயினுழையும்
புலிவருவாய் } 19 எழுத்து நிலம்.
பொதும்பர்காண்
- iii. { வீரவு கொடி புலிவருவாய் புலிவருவாய்
நறவு மலர் மறைந்ததுவே கனியுதிர
புலிவருவாய் } 20 எழுத்து நிலம்.
வளிகடிதே

24. ஆசிரி யப்பா வெண்பா கலியென
முவகைப் பாவும் நேரடிக் குரிய. —
நற்றத்தனார். (யா-தி-ரை)

25. ஆசிரி யத்தொடு வெள்ளையுங் கலியும்
நேரடி தன்னால் நிலைபெற நிற்கும். —
பல்காயனார். (யா-தி-ரை)

சுஅ. குறளடி முதலா வளவடி காறு
முறழ்நிலை யிலவே வஞ்சிக் கென்ப.

— (நாற்சீர் கொண்டு எழுத்து நிலைமையான் நடக்குங்
கட்டளை யடிகளான) குறளடி, சிந்தடி, அளவடி ஆகிய
வற்றில் வந்து தனையமைக்கும் நிலை வஞ்சியுரிச் சீர்க்கு
இல்லை என்பர் புலவர்.

வஞ்சி-வஞ்சியுரிச் சீர்; அன்றி வஞ்சி-வஞ்சிப்பா எனக்
கொண்டு, எழுத்து வகைக் குறளடி முதலா அளவடி
காரும், அல்லது. சீர்வகைக் குறளடி முதலா அளவடி
காரும் வஞ்சிப்பாவில் வருதல் இல்லை எனப் பொருள்
கொள்ளுதல் பொருந்தாமை காண்க.

சீர்வகை அடிகள்

குறளடி:

சக. வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்.

— வஞ்சிப் பாவுக்கு உரிய அடி இரண்டு சீர் உடையதாகும்.

சிந்தடி:

ருய. முச்சீ ரானும் வருமிட னுடைத்தே.

— வஞ்சிப் பாவின் அடி மூன்று சீர் பெறும் இடமும் உடையதே.

ருக. ஈற்றய லடியே யாசிரிய மருங்கிற்
ரோற்ற முச்சீர்த் தாகும்.

— ஆசிரியப் பாவில் ஈற்றயலடியின் அளவு மூன்று சீர் உடையதாகும்.

ருஉ. வெண்பாட் டிற்றடி முச்சீர்த் தாகும்.

— வெண்பாவில் இறுதியடி மூன்று சீர் உடையதாகும்.

ஐஞ்சீரடி (நெடிலடி):

ருங். வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப.

— வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் உறுப்பாகக் கலந்திவரக் (கலிப்பாவில்) ஐந்து சீர் கொண்ட அடிகளும் உண்டு. என்பர் புலவர்.

அறுசீரடி (கழிநெடிலடி) :

௫௪ அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தனையொடு
நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன்னே.

—(கவிப்பாவில்) நாற்சீரடி முன்னே ஆறுசீர்கொண்ட
அடி ஆசிரியத் தனை பெற்று முறையாக வருதல் உண்டு.

எழுசீரடி (கழிநெடிலடி) :

௫௫. எழுசீ ரடியே முடுகிய னடக்கும்.

—(கவிப்பாவில்) ஏழு சீர் அடியானது முடுகியல்
வண்ணம் பெற்று நடக்கும்.

௫௬. ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினும்
முவகை யடியு முன்னுத லிலவே.

— ஆசிரியப்பா, வெண்பா என்ற இரண்டு வகை
யிலும் ஐந்து சீர் நெடிலடி, ஆறு சீர், ஏழு சீர்க் கழிநெடிலடி
களும் வந்து நின்றல் இல்லையாம்.

௫௭. ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
எழுபது வகைமையின் வழுவில வாசி
அறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே.

— (நாற்சீரான் அமைந்து எழுத்து எண்படி நடக்கும்
குறள், சிந்து, அளவு, நெடில், கழிநெடில் என்னும்) ஐந்து
வகையான அடிகளையும் விரித்து உரைக்கும்போது,
தெளிவு பெற அமைந்த (4 எழுத்து அடி முதலாக 20
எழுத்து அடிவரையில் வரும்) பதினேழு நிலத்து நின்ற
விலும். (ஆசிரியத்தனை, வெண்டனை, கவித்தனை அமைதற்
குரிய) எழுபது வகையான சீர்கள் நின்று தளைபெறுத

லீலும் குற்றம் இல்லாமல் அமைவன அறநூற்று இருபத்
தைந்து அடிகளாகும்.

ஐவகையடி பதினேழு நிலம் பக். 25-30 பார்க்க.

எழுபது வகைமை (யான சீர்கள் தனையமைப்பன).
(ஓரசைச் சீர்வகைகள் நான்கும் தனையமைத்தற்கண் இயற்
சீருள் அடங்கும்.)

i. ஆசிரியப்பாவுக்கு உரியன: இயற்சீர் 19 வகை
(பக். 10-11); உரியீற்று நிரை ஆசிரியவுரிச்சீர் 4 வகை
(பக். 12); ஆக 23 வகைமையான் ஆசிரியத்தனை அமையும்.

ii. வெண்பாவுக்கு உரியன: இயற்சீர் 19 வகை;
வெண்பாவுரிச்சீர் 4 (பக். 7); ஆக 23 வகைமையான்
வெண்டனை அடையும்.

iii. கலிப்பாவுக்கு உரியன: (நுந்தை, தேமா,
புளிமா மூன்றும் ஒழிந்த) இயற்சீர் 16 வகை; ஆசிரியவுரிச்
சீர் 4 வகை (பக். 12); வெண்பாவுரிச்சீர் 4; ஆக 24 வகை
மையான் கலிப்பாவுக்குரிய கலித்தனைகளும் வெண்டனை
களும் அமையும்.

இவை மூன்று பகுதியுந் தொகுப்ப (23 + 23 + 24 =)
70 வகைமையாகும். இச்சீர்களால் தனைகள் அவ்வப்
பாவுக் குரியன வழுவின்றி அமையவேண்டும்.

இவ்வாறு அடிவகையாலும் நிலத்து வகையாலும்
எழுபது வகைமைச் சீர்களால் அமையுந் தனைவகையாலும்
வழு இல்லாதனவாய் வருவன நேரடிகள் அல்லது கட்டளை
யடிகள் எனப்படும். அவற்றுள் ஆசிரியவடிகள் 324;
வெள்ளடிகள் 181; கலியடிகள் 120. அவை வருமாறு:—

i. ஆசிரியக்கட்டளையடிகள்: இயற்சீர் வகை 19; (நிரையசையீற்று) ஆசிரியவுரிச்சீர் வகை 4; அசைச்சீர் வகை 4; ஆக 27 சீர்கள் அடியுறழ்வன. இவை ஒவ்வொன்றாக அடி முதலில் நிற்க அடிக்கு நான்கு சீராக ஆசிரியத்தளை தட்டுக் குறள், சிந்து, அளவு, நெடில், கழிநெடில் என்னும் ஐந்துவகை அடிகளும் 4 எழுத்து முதல் 20 காறும் உயர்ந்து (பக். 26-30) 17 நிலத்தும் அமைந்தால் ஒவ்வொரு சீரும் 12 அடி யுறழும்; ஆக $27 \times 12 = 324$ வரும்.

ii. வெள்ளைக்கட்டளையடிகள்: இயற்சீர் வகை 19; அசைச்சீர் வகை 4; (இயற்சீரீற்றில் நேர்பெற்று வரும் மூவசைச் சீராகிய) வெண்பா வுரிச்சீர் 4; ஆக 27 சீர்கள் அடியுறழ்வன. இவை ஒவ்வொன்றும் அடி முதலில் நிற்க, அடிக்கு நான்கு சீராக வெண்டளை தட்டுச் சிந்து, அளவு என்னும் இருவகை அடிகளும் (7 எழுத்து முதல் 14 வரையில் உயர்ந்து பக். 32-33) 8 நிலத்தும் அமைந்து 181 அடிகள் வரும்.

(க) நுந்தை, வண்டு என்னும் நேரீற்று ஓரெழுத்துச் சீர்கள் இரண்டும் ஞாயிறு, போதுபூ, போரேறு என்னும் நிரையீற்று ஈரெழுத்துச் சீர்கள் மூன்றும் ஆக 5-ம் அடி முதலில் நின்று ஏழு எழுத்து முதல் பதினான்கு காறும் உயர்ந்து 8 நிலம் பெற்று உறழும் அடிகள் ($5 \times 8 = 40$) ஆகும்

(ங) தேமா, மின்னு, வரகு என்னும் நேரீற்று ஈரெழுத்துச் சீர் மூன்றும், பாநிரி, வலியது டேவுசீர், நன்னாணு, பூமருது கடியாறு விறகுதீ, என்னும் நிரையீற்று மூவெழுத்துச் சீர்கள் ஏழும், மாசெல்வாய் என்னும் மூவசை மூவெழுத்துச்சீர் ஒன்றும் ஆக 11-ம் அடி முதலில்

நின்று, எட்டெழுத்து முதல் பதினான்கு எழுத்தளவு உயர்ந்து 7 நிலம் பெற்று உறமும் அடிகள் ($11 \times 7 =$) 77 ஆகும்.

(ச) புளிமா, அரவு என்னும் நேரீற்று மூவெழுத்தீர் இரண்டும், கணவிரி, காருருமு, பெருவேணு, உருமுத் தமழகளிறு என்னும் நிரையீற்று நாலெழுத்துச்சீர் நான்கு மாவருவாய், புலிசெல்வாய் என்னும் மூவசை நாலெழுத்துச்சீர் இரண்டும் ஆக 9-ம் அடி முதலில் நின்று ஒன்பதெழுத்து முதல் பதினான்கு வரை உயர்ந்து 6 நிலம் பெற்று உறமும் அடிகள் ($9 \times 6 =$) 54 ஆகும்.

(சூ) நளிமுழவு என்னும் நிரையீற்று ஐந்தெழுத்துச்சீர் ஒன்றும், புலிவருவாய் என்னும் மூவசை ஐந்தெழுத்துச்சீர் ஒன்றும் ஆக 2-ம் அடி முதலில் நின்று பத்தெழுத்து முதல்பதினான்களவும் 5 உயர்ந்து நிலம் பெற்று உறமும் அடிகள் ($2 \times 5 =$) 10 ஆகும்.

இவையெல்லாம் தொகுப்ப ($40 + 77 + 54 + 10 =$ 181 வெண்கட்டளை அடிகள் வரும்.

iii. கலிக் கட்டளை யடிகள்: இயற்சீர் வகை 16; ஆசிரியவுரிச்சீர் வகை 4; (நேரீற்றியற்சீர் வரத்தகாள் என்னும்போது அசைச்சீர்களும் அடங்கும்) (இயற்சீர் ஈற்று நேர்வரும்) வெண்பாவுரிச்சீர் வகை 4; ஆக 24 சீர்க்கு அடியுறழ்வன. அவை அமையுமாறு:- (பக். 34-35 பார்க்க)

(க) ஞாயிறு, போதுபு போரேறு என்னும் ஈழுத்துப்பாதிரிச்சீர் மூன்றும் அடி முதலில் நின்று 13 எழுத்தி முதல் 17 வரை உயர்ந்து அளவடி 2-ம் நெடிவடி 3-ம் ஆக ஐந்து நிலம் பெற்று ($3 \times 5 =$) 15 அடிகள் உறமும்

(ங) பாதிரி, வலியது, மேவுசீர், நன்னாணு, பூமருது, கடியாறு, வீறகுதீ, மாசெல்வாய், நீடுகொடி என்னும் மூவெழுத்துச் சீர் ஒன்பதும் அடி முதலில் நின்று, பதினான்கு முதல் பதினெட்டு எழுத்துவரை, உயர்ந்து அளவடி ஒன்றும் நெடிலடி மூன்றும் கழிநெடிலடி ஒன்றும் ஆக 5 நிலம் பெற்று உறமும் அடிகள் $(9 \times 5 =)$ 45 ஆகும்.

(ச) கணவிரி காருருமு, பெருநாணு, உருமுத்தி, மழகளிற்று, மாவருவாய், புலிசெல்வாய், நாணுத்தளை, குளிற்று புலி என்னும் நாலெழுத்துச் சீர் 9-ம் அடி முதலில் நின்று பதினைந்து முதல் பத்தொன்பது எழுத்துவரை உயர்ந்து நெடிலடி 3-ம், கழிநெடில் 2-ம் ஆக 5 நிலம் பெற்று $(8 \times 5 =)$ 45 அடிகள் உறமும்.

(ரு) நளிமுழவு, விரவுகொடி, கருவிளங்காய் என்னும் ஐந்தெழுத்துச் சீர் 3-ம் 16 எழுத்து முதல் 20 எழுத்து வரை உயர்ந்து நெடிலடி 2-ம், கழிநெடிலடி 3-ம் ஆக 5 நிலம் பெற்று உறமும் அடிகள் $(3 \times 5 =)$ 15 ஆகும்.

இவையெல்லாம் தொகுப்ப $(15 + 45 + 45 + 15 =)$ 120 கலிக்கட்டளை யடிகள் வரும்.

இவ்வாறு ஆசிரியக் கட்டளை யடி 324-ம், வெள்ளைக் கட்டளை யடி 181-ம், கலிக் கட்டளை யடி 120-ம் ஆக 625 ஆயின.

22. எள்ளற்ற முந்நூற் நிருபத்து நான்ககவல்
வெள்ளைக்கு நூற்றெண்பத் தொன்றுகுந்

— துள்ளல்

நவையறு நூற்றிருப தாமடி நாடின்

அவையறு நூற்றிருபத் தைந்து.

— யா-தி-ரை.

IV. தொடை

சஎ. மோனை யெதுகை முரணே யியைபென
நானெறி மரபின் தொடைவகை யென்ப.

சஅ. அளபெடை தலைப்பெய வைந்து மாகும்.

— (சஎ) (செய்யுட்டு உறுப்பாகிய) தொடையின்
வகை மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு என நான்காக
வழிப்பட்டு வருவன என்பர் புலவர். (சஅ) அந்நான்கொடு
அளபெடைத் தொடையைச் சேர்க்க ஐந்தும் ஆகும்.

சகூ. பொழிப்பு மொருஉவுஞ் செந்தொடை மரபு
மமைத்தனர் தெரியி னவையுமா ருளவே.

— பொழிப்புத் தொடையும், ஒருஉத் தொடையும்
செந்தொடையும் முறையாக அமைத்துக் கொண்டால்
அவைகளும் வருவனவாகும்.

ருய. அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்புது மோனை.

— அடுத்து வரும் அடிகளில் முதலெழுத்து வந்ததே
வருதல் மோனைத் தொடையாகும்.

ஒப்பது — அதுவே அவ்வளவால் அமைவது.

'அடியுள் எனவே தனையொடு தொடையே', எனவும்,
'அடியிறந்து வருத வில்லென மொழிப', எனவும் முன்னர்க்
கூறியதனால், ஈண்டு அடியொடு அடியும் தொடை பெறுத
லாகிய பிறி தொரு வகை கூறுகின்றார்.

௫௧. அஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகும்.

— (அடிதொறும் முதற்சீரில்) மேற்கூறிய முதல் எழுத்து அன்றிப் பிறவெழுத்து ஒத்து வருமெனின் எதுகைத் தொடை யாகும்.

௫௨. ஆயிரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் தூரிய.

— அந்த மோனை, எதுகையாகிய இரண்டு தொடை கட்டும் (இனம், வருக்கம் வகையான) கிளையெழுத்துக்கள் உரியனவாம்.

௫௩. மொழியினும் பொருளினு முரணுதன்
முரணே.

— (அடிதொறும் முதன்மொழி) சொல்நிலையால் அல்லது பொருள் நிலையால் மாறுபட்டு நின்றல் முரண் டொடையாகும்.

௫௪. இறுவா யொன்ற லியைபின் யாப்பே.

— (அடிதொறும்) ஈற்றிடத்து நிற்கும் எழுத்து ஒத்துவருதல் இயைபுத் தொடையாகும்.

௫௫. அளபெழி னவையே யளபெடைத்
தொடையே.

— (உயிரெழுத்தும் ஒற்றெழுத்துமாகிய) அவை தம்மளவின் மிக்கு ஒலித்து (அடிபுகற்கண்) நின்றால் அளபெடைத் தொடை யாகும்.

இவ்வைந்தும் சீரொடு சீரும் அடியொடு அடியும் தொடைப்பட்டு வருதற் குரியன. இனிவரும் தொடை

விகற்பமாகிய பொழிப்பும் ஒருஉவும் சீரோடு சீர் மட்டுமே தொடைப்பட்டு வருதற்குரியன.

௫௬. ஒருசீ ரிடையிட் டெதுகை யாயிற்
பொழிப்பென மொழிதற் புலவ ராதே.

— (அடியுள்) ஒரு சீர் இடையில் தொடைப்படாது நின்று எதுகைத் தொடை அமையுமெனின் அது பொழிப் பெதுகைத் தொடை எனக் கூறுதல் புலவரது நெறியாம்.

“எதுகை என ஒதின ராயினும், ‘வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்’ என்பதனால் மோனை, இயைபு, முரண், அளபெடை என்பனவும் பொழிப்புத் தொடையாம் என்று கொள்ளப்படும்.” — இளம்பூரணர்.

௫௭. இருசீ ரிடையிடி னொருஉவென மொழிப.

— (அடியுள்) இரண்டு சீர்கள் இடையில் தொடைப் படாது நின்றால் ஒருஉத்தொடை யெனக் கூறுவர் புலவர்.

எ—டு:

1. ஒருஉமோனைத் தொடை:—
அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி
2. ஒருஉவெதுகைத் தொடை:—
மின்விவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்விய.
3. ஒருஉமுரண்டொடை:—
கருங்நீய நுகப்பு வடந்தாங்கிப் பேருந்
4. ஒருஉவியைபுத்தொடை:—
நிழலே யினியத னயலது கடலே
5. ஒருஉவளபெடைத்தொடை:—
காய்ச் நெந்நெற் கறித்துப் பேரடி

௫௪. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப.

— மேற்கூறப்பட்ட தொடைகள் எல்லாவற்றோடும்
வேறுபட யாப்பமையின் அது செந்தொடையா மெனச்
சொல்லியல்பு அறிந்த புலவர் சொல்லுவர்.

23. ஒன்ற தாவது செந்தொடைக் கியல்பே.
— நற்றத்தனார் (யா-தி-ரை)

24. அசையினுஞ் சீரினு மிசையினு மெல்லாம்
இசையா தாவது செந்தொடை தானே.
— பல்காயனார் (ய-தி-ரை)

[தொல். பொருள். இளம்பூரணம்: சாசு]

௫௬. மெய்பெறு மர்பிற் றொடைவகை தாமே
யையீ ராயிரத் தாறைஞ் ஞாற்றொடு
தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்குறை
யெழுநூற்
*றென்ப. தென்ப வுணர்ந்திசி னேரே.

* பதினமூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண்ணூற் றென்பது
என்ற தொகை பெறுதற்கு 'றென்று மென்ப வுணர்ந்திசி னேரே'
எனப்பாடல் கொண்டதாகக் கருதுவர் பேராசிரியர் முதலியோர்.
ஆயினும் கிடைக்க ஏட்டுப் பிரதிகள் இரண்டிலும் உள்ளபடியே
இங்குப் பதிப்பிக்கலாயிற்று. யாப்பருங்கல விருத்தியிற் [பக்.
௩௪௪] காட்டப் பெறும் சங்கயாப்புடையார் குத்திரம் இத்தொகை
வரலாற்று முறையில் வந்துள்ளதே யென வற்புறுத்துகின்றது.
— தொல்காப்பியம் இளம்பூரணம் பொருளதிகாரம் ஒன்பது
இயல்களும். பதிப்பாசிரியர்: வ உ. சிதம்பரம்பிள்ளை, எஸ். வையா
புரிப்பிள்ளை. பிரசுரித்தவர்: வாவிள்ள இராமஸ்வாமி சாஸ்த்ருவு
அண்ட் ஸன்ஸ், சென்னை.

பேராசிரியருரை (கழக வெளியீடு: ௫௯௩ பொருள். மெய்ப்
பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல். திருநெல்வேலித்
தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்:
First Edition: August 1951)

அ. தனிக்குறின் முதலசை மொழிசிதைத் தாக்காது.

— தனிக்குற்றெழுத்து (விட்டிசைத் தாலன்றி) மொழி சிதையும்படி பிரிந்துநின்று சீரின் முதலசை யாகாது.

கூ. முற்றிய லுகரமு மொழிசிதைத்துக் கொளாஅ (நிற்ற லின்றே யீற்றடி மருங்கினும்.)

— முற்றியல் உகரமும் குற்றியல் உகரமும் வருமொழி கெடப் பிரித்து (நேர்பு, நிரைபு அசைகட்கு உறுப்பாக அமையும்படி) கொள்ளப்பட மாட்டாவாம். (முற்றுகரம் அடியீற்றிலும் பெரும்பான்மை நின்றவில்லை.)

நாணுடை (யரிவை): நா + னுடை என நேர் + நிரை யாகக் கொள்ளப்படுமே யன்றி, நாணு + டை என நேர்பு + நேராகக் கொள்ளப்படாது. நாடுங் (கான்): நா + டுங் — என நேர் + நேராக கொள்ளப்படும்; நாடுங் என நேர்பாகக் கொள்ளப்படாது. உலவுங் (கானம்): உல + வுங் என நிரை + நேராகக் கொள்ளப்படும்; உலவுங் — நிரைபு எனக் கொள்ளப்படாது வழங்குங் (கானம்): வழங் + குங் என நிரை + நேராகக் கொள்ளப்படும்; வழங்குங் — நிரைபு எனக் கொள்ளப்படாது.

யி. இயலசை முதலிரண் டேனவை யுரியசை.

— நேர், நிரை யென முதலிற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயலசை எனப் பெயர் பெறும். மற்றை நேர்பு, நிரைபு இரண்டும் உரியசை எனப் பெயர் பெறும்.

ஈரசைச் சீர்களுள், பொதுவாக, எல்லாப் பாக்களிலும் பயிலும் இயற்சீர் அமைத்தற்கு உறுப்பாதலின், நேரசையும் நிரையசையும் இயலசை எனப்பட்டன. சிறப்பாக உரிமைப்பட்டு நடக்கும் ஆசிரியவுரிச் சீரும் ஆசிரியப்பா

வின் இனமாய வஞ்சிப்பாவுக்கு உரிய சீரும் அமைத்தற்கு உறுப்பாதலின், நேர்பசையும் நிரைபசையும் உரியசை எனப்பட்டன.

உரியசை மயக்கத்தால் வரும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் நான் கொடு உரியசை முன் நிரை வந்தமையும் ஆசிரிய வுரிச்சீர் இரண்டும் கட்டளை வெள்ளடியில் வருதல் இல்லை என்பது ஈண்டுக் கருத்திற் கொள்ளத்தகும்.

[“இயற்சீ ரெல்லாம் ஆசிரிய வுரிச்சீர்” என்ற காக்கை பாடினியார் போன்றோரது வேறுபட்ட இலக்கண முறை கட்டு ஏற்ப யாப்பருங்கலம் இயற்றப்பட்டு நிலையாக வழங்கப்பட்டமையின் தொல்காப்பிய முறை பெரிதும் வழக்கொழிந்த தாயிற்று.]

இனி இளம்பூரணர் உரைக்கேற்ப விளக்க வருமாறு:—

(மோனை, எதுகை) 'ஆயிருதொடைக்குங் கிளைமெழு துரிய'.

1. மோனைத் தொடை:—

'பள்ளி ருயிரு மொழிமுதலாகும்' (தொல். மொ-பு-26) மொழிமுதலாகும் உயிர்-12; அவை ஒன் னொன்றுக்குங் கிளை-11; ஆக மொழி முதல் உயிர்க்கு ($12 \times 11 =$) 132 ஆகும்.

'கதந பமவெனு மாவைந் தெழுத்தும்

எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே'

(தொல். மொ-பு. 28)

எனவே கதந பம - 5; உயிர் - 12; கிளை - 11; ஆக ($5 \times 12 \times 11 =$) 660 ஆகும்.

சகரம், 'அ ஐ ஒள வெனு மூன்றலங் கடையே'.

ஆதலின் சகரவருக்கத்தில் முதலாகும் உயிர்மெய்-9; கிளை-8; ஆக ($9 \times 8 =$) 72;

'உ ஊ ஒ ஒவெனு நான்குயிர்

வவ்வெ னொழுத்தொடு வருத லில்லை.

(தொல். மொ-பு-30)

ஆதலின், வகர வருக்கத்தில் முதலாகும் உயிர்மெய்-8; கிளை-7; ஆக ($8 \times 7 =$) 56 ஆகும்.

ருகரத்தின் முதலாக கெழுத்து மூன்று: ["ஆ எ ஒ, என்னும் முவுயிர் ருகாரத் துரிய".] கிளையிரண்டொன்றும் உறழ் $3 \times 2 = 6$ ஆகும். யகரத்தின் முதலாக கெழுத்து ஒன்று ['ஆவோ டல்லது யகர முதலாகு] கிளையில்லை.

இவ்வகையினுள் முதலா கெழுத்து (12 + 60 + 9 + 8 + 1 + 3 =) 93-ம், இனையெழுத்து (132 + 660 + 72 + 56 + 6 =) 926-ம் தொகுப்பு (93 + 926 =) 1019 மொனைத் தொடையாகும்.

2. எதுகைத் தொடை: (உயிரெழுத்து மொழி பிடைத் தனித்து நின்றல் இல்லை யாதவின் உயிரெதுகை பில்லை.) உயிர்மெய் யெழுத்து 216. இவற்றில் ன வர்க்கீகத்தை நீக்கின் எஞ்சுவன (216 - 12 =) 204 இவற்றைக் கிளையெழுத்துப் பன்னிரண்டனெனும் உறழ (204 × 12 =) 2448 ஆகும் இவற்றெழு மெய் 18, ஆய்கம் 1 = 19-ம் குற்றியலுகாரம் ஆறுங் கூட்ட (2448 + 19 + 6 =) 2473 எதுகைத் தொடை யாகும்.

3. முரண்டொடை: சொன்முரண், பொருண்முரண் என 2.

4. இயைபுத்தொடை: (உயிர் தனித்து ஈருதவில்லை) உயிர்மெய் யெழுத்துக்களுள் இறுதி வராதன:— னகர வர்க்கம் 12;

['எ என வரும் உயிர்மெய் யீருகாது. (தொல். மொ-பு 71)] எகர வுயிர்மெய் 17;

['ஒவ்வும் அற்றை நவ்வலங் கடையே' (தொல். மொ-பு 72)] ஒகர வுயிர்மெய் 16;

['உ ஊகாரம் நவ்வொடு நவிலா' (தொல். மொ-பு. 74)] உகர வுயிர்மெய் 2; ஊகார வுயிர்மெய் 2;

['எ ஒ எனும் உயிர் ஞகாரத் தில்லை' (தொல். மொ-பு. 73)] ஞகார வுயிர்மெய் 1; ஒகார வுயிர்மெய் 1; இவை (12 + 17 + 16 + 2 + 2 + 1 + 1 =) 51-ம் ஒழிந்த (215 - 51 =) 165-ம்,

ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள எ ன் னு ம்,
அப்பதினொன்றே புள்ளி யிறுதி' (தொல். மொ-பு. 47,
என்பதனால் 11-ம், குற்றுக்கரவீறு 6-ம் ஆக (165 + 11 +
=) 182 இயைபுக் கொடையாகும்.

(இளம்பூரணாரூரை இப்பகுதி அப்பதிப்பில் பிழை
அமைந்து அடிக்குறிப்பால் திருத்தம் பெறுமேனும் அ
துணைத் தெளிவில்லை:— “.....அகரம் பதினேழும் இக்
பதினாலும் உகரம் இரண்டும் 'எகரம் ஒன்றும், ஒகரம்
ஒன்றும் இவை ஒழிந்து"... என மேற்குறிப்பும், அதற்கு
“2. எகாரம் பதினேழு, ஒகாரம் பதினாறு, உகரம் இரண்டு
ஊகாரம் இரண்டு, ஏகாரம் ஒன்று, இவை யொழித்து
என அடிக்குறிப்பும் வருகிறது. 2 என்ற எண் மேற்குறிப்
பில், “2 அகரம்...” எனுமிடத்து அமையவேண்டும்.]

5. அளபெடைத் தொடை: உயிர் நெடில் 7; க &
ந ப ம வர்க்க நெடில் (5 × 7 =) 35; சகர வர்க்க நெடில்
(ஐ, ஓள ஊர்ந்தன நீங்கலாக) - 5; வகர வர்க்க நெடில் - 5;
ஞா - 1; யா - 1; இவை (7 + 35 + 5 + 5 + 1 + 1 =) 54.
இவற்றுள் தனிநிலை யாதற்குரிய உயிரளபெடை - 7
நீங்கலாக (54 - 7 =) 47. இவற்றை முதல், இடை,
கடைநிலையென மூன்றேனும் உறழ் (47 × 3 =) 141 ஆகும்.
மெய்யெழுத்துக்களுள் வன்மை யாறும், ரகார முகாரமும்
ஆக எட்டு மொழிந்த பத்தும் ஆய்கமும் ஆக பதினொன்
றும் அளபெடையாகும். இவ்வாறாகக் கூடிய அளபெடைத்
தொடை (7 + 141 + 11 =) 159 ஆகும்.

6. பொழிப்புத்தொடை: (கிளையெழுத்து அமைத்
வில்லை)

i. மோனைப் பொழிப்புத் தொடை: முதலாக கெழுத்
தாற் பெறுவன 93.

ii. எதுகைப் பொழிப்புத் தொடை: உயிர்மெய்
-204+ஒற்று-19+குறில் உ-6 = 229.

iii. முரண்பொழிப்புத் தொடை: 2.

iv. இயைபுப் பொழிப்புத் தொடை 182.

v. அளபெடைப் பொழிப்புத் தொடை: (ஒற்றள
பெடை அமைதலில்லை.) உயிரளபெடைப் பொழிப்பு
-(159-11 =) 148. இவையெல்லாந் தொகுப்பப்
பொழிப்புத் தொடை (93 + 229 + 2 + 182 + 148 =) 654
ஆகும்.

7. ஓருஉத்தொடை: அவ்வாறே 654 ஆகும்.

8. செந்தொடை: மொழி முதலாகும் 93 எழுத்
துக்கள் ஒவ்வொன்றும் மற்றக் கிளை 92 எழுத்தொடும்
ஒவ்வாது வந்து அமையும் (93 x 92 =) 8556-ம் செந்
தொடையாம்.

மேற்கண்ட எட்டு வகையான தொடைகளையும்
தொகுப்ப (1019 + 2473 + 2 + 182 + 159 + 654 + 654 +
8556 =) 13699, எனப் பொதுவான முறையில் இளம்
பூணர் கணக்கிடுகிறார்.

பேராசிரியர் சிறப்பான முறையில் அறுநூற்றிருபத்
தைந்து கட்டளை அடிகளிலும் அமையும் வகையாக மிக
விரிவாக ஆராய்ந்து காட்டும் தொடை விகற்பங்கள்
முப்பத்திரண் டிறந்தன. அவை வருமாறு:—

I. மோனைத்தொடை:

1. அடிமோனைத் தொடை $\left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 283 \\ \text{வேண்பாவில்} - 163 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 120 \end{array} \right\} - 566$

$$2. \text{ வழிமோனைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 273 \\ \text{வெண்பாவில்} - 156 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 120 \end{array} \right\} = 549$$

$$3. \text{ வருக்கமோனைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 273 \\ \text{வெண்பாவில்} - 156 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 120 \end{array} \right\} = 549$$

$$4. \text{ நெடின்மோனைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 130 \\ \text{வெண்பாவில்} - 80 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 60 \end{array} \right\} = 270$$

II. எதுகைத் தொடை:

$$1. \text{ தலையாகெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 283 \\ \text{வெண்பாவில்} - 163 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 120 \end{array} \right\} = 566$$

$$2. \text{ அடியெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 283 \\ \text{வெண்பாவில்} - 163 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 120 \end{array} \right\} = 566$$

$$3. \text{ உயிரெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 273 \\ \text{வெண்பாவில்} - 156 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 120 \end{array} \right\} = 549$$

$$4. \text{ மூன்றாமெழுத்தொன் றெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 233 \\ \text{வெண்பாவில்} - 136 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 110 \end{array} \right\} = 479$$

$$5. \text{ வருக்கவெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 213 \\ \text{வெண்பாவில்} - 130 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 100 \end{array} \right\} = 443$$

$$6. \text{ வல்லினவெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 100 \\ \text{வெண்பாவில்} - 68 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 50 \end{array} \right\} = 218$$

$$7. \text{ மெல்லினவெதுகைத் தொடை} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 130 \\ \text{வெண்பாவில்} - 80 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 60 \end{array} \right\} = 270$$

$$8. \begin{array}{l} \text{இடையினவெதுகைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-130} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad - 80 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - 60 \end{array} \right\} = 270$$

$$9. \begin{array}{l} \text{ஆசிடையெதுகைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-130} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad - 80 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - 60 \end{array} \right\} = 270$$

$$10. \begin{array}{l} \text{பொழிப்பெதுகைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-140} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -103 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad ? \end{array} \right\} = ?$$

$$11. \begin{array}{l} \text{கிளைப்பொழிப்} \\ \text{பெதுகைத் தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-140} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -105? \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - ? \end{array} \right\} = ?$$

$$12. \begin{array}{l} \text{முற்றெதுகைத் தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-140} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -103 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - ? \end{array} \right\} = ?$$

$$13. \begin{array}{l} \text{கிளைமுற்றெதுகைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-140} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -105? \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - ? \end{array} \right\} = ?$$

$$14. \begin{array}{l} \text{ஒருஉவெதுகைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-253} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -179 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - 90 \end{array} \right\} = 528$$

$$15. \begin{array}{l} \text{கிளையொருஉவெதுகைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-253} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -181 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad - 96 \end{array} \right\} = 530$$

III. இயைபுத் தொடை:

$$1. \begin{array}{l} \text{எழுத்தியைபுத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-283} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -163 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad -120 \end{array} \right\} = 566$$

$$2. \begin{array}{l} \text{சொல்லியைபுத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-283} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -163 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad -120 \end{array} \right\} = 566$$

IV. முரண்டொடை:

1. சொல்லஞ் சொல்லும் முரணுந்தொடை;
2. பொருளும் பொருளும் முரணுந்தொடை;
3. சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடு முரணுந்தொடை;
4. சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுந்தொடை;
5. சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணுந்தொடை.

இவை ஒவ்வொன்றும் ஆசிரியப்பாவில் 273, வெண்பாவில் 156, கலிப்பாவில் 120; ஆக 549 வரும். ஐந்திற்கும் $(549 \times 5 =)$ 2745.

V. அளபெடைத் தொடை:

1. உயிரளபெடைத் தொடை $\left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 147 \\ \text{வெண்பாவில்} - 108 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 80 \end{array} \right\} = 333$
2. ஒற்றளபெடைத் தொடை $\left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 21 \\ \text{வெண்பாவில்} - 24 \\ \text{கலிப்பாவில் இல்லை} \end{array} \right\} = 45$

VI. 'புலவராறே' (சூ. ௩௬) என்பதனாற் பெறுவன:

1. அசையந்தாறுத் தொடை $\left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 209 \\ \text{வெண்பாவில்} - 56 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 60 \end{array} \right\} = 325$
2. சீரந்தாறுத் தொடை $\left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்} - 94 \\ \text{வெண்பாவில்} - 58 \\ \text{கலிப்பாவில்} - 12 \end{array} \right\} = 164$

$$3. \begin{array}{l} \text{எழுத்து விட்டிசைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-70} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -54 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad -40 \end{array} \right\} = 164$$

$$4. \begin{array}{l} \text{குறிப்பு விட்டிசைத்} \\ \text{தொடை} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{ஆசிரியப்பாவில்-70} \\ \text{வெண்பாவில்} \quad -54 \\ \text{கலிப்பாவில்} \quad -40 \end{array} \right\} = 164$$

["அவையுமா ஞானவே", யென்ற உம்மையான் இவை போல ஓரடிக்கண்ணே வரும் முற்றெதுகையும் மிகாமுற்றெதுகையும் இரண்டு அந்தாறியும் இருவகை விட்டிசைத் தொடையும் கொள்ளப்படும் —தொல். செய். 90:பே-ரை]

VII. செந்தொடை : 549

"இனி, செந்தொடை கட்டகையடிக்கண் தொடை யாங்கால் ஒரெழுத்துத் தேமா வொழித்து ஒழிந்த சீர் எல்லாவற்றினும் வரு மென்பது. இம்முலவகை அடியினும் பெற்ற (செந்) தொடை யெல்லாந் தொகுப்பத் தொடை ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்பதாம்."—(தொல். செய். 100 பே-ரை.)

VIII. சிறவகை : (தொல். செய். 100 : பே-ரை.)

1. இரண்டடி யெதுகைத் தொடை - 2
2. இடையிட் டெதுகைத் தொடை - 1

"ஆக முப்பத்து மூன்று தொடையும் அறுநூற்றிருபத் தைந்து அடியுட் ககாவன ககாந்து பெற்ற தொடை விசியெல்லாந் தொகுப்பப் பெற்ற தொடை பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற் தைந்துடன் இரண்டடி யெதுகை இரண்டும் இடையி டொன்றுங் கூட்டத் தொடை பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற் றெட்டாயினவாறு கண்டு கொள்க."—தொல். செய். 100 : பே-ரை.

இங்ஙனம் பேராசிரியர் தம்க்கு ஏற்றவாறு தொடைகளையும் தொடை விகற்பங்களையும் கூட்டிக் கணக்குகாட்டிக் 'கண்டு கொள்க', என்றாரேனும் காணுதல் அரிதே.

'மெய்பெறு மரபின்', என்ற இச்சூத்திரத்துக்குத் தொல்காப்பியரும் அவர்க்கு முன்னூலாசிரியருங் கொண்ட பொருளைக் காண்பதற்குப் பின்வன தெளிவாதல் இன்றியமையாததாகும்:—

1. பாடம் 'எழுநூ றென்றும்' என்பதா? 'எழுநூற் றென்றும்' என்பதா? (வேறா?)

2. தொண்டு தலையிட்ட பத்தாகிய பத்தொன்பது குறையுமா? அல்லது, பத்தைக் குறைத்துப் பெற்ற தொகை தொண்டு தலையிடப்படுமா?

3. 'அடியுள் எனவே தனையொடு தொடையே', (தொல். செய். 345) எனவும் 'அடியிறந்து வருத லில்லென மொழிப', (தொல். செய். 346) எனவும் வந்தது கொண்டு அடியொடு அடி தொடைபெறுதலைக் கணக்கிடா திருப்பதா? அல்லது, 'அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை' (தொல். செய். 404) எனவும் 'அஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகும்', (தொல். செய். 405) எனவும் வந்தது கண்டு அடியொடு அடி தொடைபெறுதலைக் கணக்கிடுவதா?

4. கட்டளை யடிகளில் மட்டும் தொடைத் தொகை காண்பதா? அல்லது, எல்லா வடிகளிலுங் காண்பதா?

5. பொதுச் சூத்திரங்களிலும் சிறப்புச் சூத்திரங்களிலும் கூறப்பட்ட மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அளபெடை, செந்தொடைகளை மட்டும் கணக்கிடுவதா? அல்லது, தொடை விகற்பங்களையுஞ் சேர்த்துக் கொள்வதா?

6. பொழிப்பு, ஒருஉ என்ற விகற்பங்களை மட்டுங் கொள்வதா? அல்லது, பிற விகற்பங்களையுங் கொள்வதா?

7. பொழிப்பையும் ஒருஉவையும் முரண், இயைபு, அளபெடைத் தொடைகளிலும் அமைத்துக் காணலாமா?

8. 'ஆயிரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய', (தொல். செய் 48) என்பதனாற் பெறத்தக்க தொடை விகற்பங்கள் எவ்வவை?

9. நிரனிறுத் தமைத்தல், இரட்டை யாப்பு இவற்றைக் கொள்ளுமா நென்ன?

10. இளம்பூரணர் காட்டும் முறைபோல் எழுத்தடிப்படையாகத் தொடை கணக்கிடுவதா? அல்லது, பேராசிரியர் விளக்கும் வகையில் சீர் அடிப்படையாகத் தொடை கணக்கிடுவதா?

ஆராய்ச்சியாளரது தந்நலமற்ற அரிய உழைப்பால் நம் நாட்டிலும் பிற நாட்டிலுமுள்ள பழைய ஏட்டுக் கருவூலங்களினின்று தொல்காப்பிய மூலமும் உரையுமடங்கிய ஏடு கிடைப்பின்.....!!??

தொல்காப்பிய யாப்பு உரையுடன்
உறுப்பியல் முற்றும்.

அருள் அச்சகம்
முருகன்குறிச்சி, பாளையங்கோட்டை
1968
